

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/2264 z dnia 14 listopada 2022 r. zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwy [„Piadina Romagnola/Piada Romagnola”(ChOG)] 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/2265 z dnia 14 listopada 2022 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [„Κατσικάκι Λήμνου/Katsikaki Limnou” (ChOG)] 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/2266 z dnia 14 listopada 2022 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [„Samoborska češnjovka/Samoborska češnofka” (ChOG)] 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/2267 z dnia 14 listopada 2022 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [„Meso istarskog goveda – boškarina/Meso istrskega goveda – boškarina” (ChNP)] 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/2268 z dnia 18 listopada 2022 r. kończące przegląd pod kątem nowego eksportera dotyczący rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/1379 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 oraz kończące rejestrację przywozu 6

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/2269 z dnia 18 listopada 2022 r. wspierająca realizację projektu „Promowanie odpowiedzialnych innowacji w dziedzinie sztucznej inteligencji na rzecz pokoju i bezpieczeństwa” 11

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/2270 z dnia 18 listopada 2022 r. w sprawie zmiany decyzji (WPZiB) 2019/2108 wspierającej zwiększenie bezpieczeństwa biologicznego i biologicznego bezpieczeństwa fizycznego w Ameryce Łacińskiej zgodnie z wdrożeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w sprawie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia 21
- ★ Decyzja Rady (UE) 2022/2271 z dnia 18 listopada 2022 r. w sprawie upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji dotyczących umowy o statusie między Unią Europejską a Republiką Albanii dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w Republice Albanii 23
- ★ Decyzja Rady (UE) 2022/2272 z dnia 18 listopada 2022 r. w sprawie upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji dotyczących umowy o statusie między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w Bośni i Hercegowinie 25
- ★ Decyzja Rady (UE) 2022/2273 z dnia 18 listopada 2022 r. w sprawie upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji dotyczących umowy o statusie między Unią Europejską a Czarnogórą dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w Czarnogórze 27
- ★ Decyzja Rady (UE) 2022/2274 z dnia 18 listopada 2022 r. w sprawie upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji dotyczących umowy o statusie między Unią Europejską a Republiką Serbii dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w Republice Serbii 29
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/2275 z dnia 18 listopada 2022 r. w sprawie wsparcia opracowania uznanego na poziomie międzynarodowym systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją (AAMVS) w celu zapobiegania nielegalnej proliferacji 31
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/2276 z dnia 18 listopada 2022 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2019/2009 w sprawie wspierania wysiłków Ukrainy na rzecz zwalczania nielegalnego handlu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi, we współpracy z OBWE 42
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/2277 z dnia 15 listopada 2022 r. w sprawie akceptacji wniosku o niestosowanie pkt 4.2.1.5.2 lit. b) ppkt 1 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1303/2014, złożonego przez Republikę Włoską zgodnie z art. 7 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/797 (notyfikowana jako dokument nr C(2022) 8068) 43
- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/2278 z dnia 8 listopada 2022 r. dotycząca zatwierdzenia wielkości emisji monet euro w 2023 r. (EBC/2022/40) 46

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/2264

z dnia 14 listopada 2022 r.

zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwy [„Piadina Romagnola/Piada Romagnola”(ChOG)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Włoch o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Piadina Romagnola/Piada Romagnola”, zarejestrowanego na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1174/2014 ⁽²⁾.
- (2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę w specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się zmianę w specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Piadina Romagnola/Piada Romagnola” (ChOG).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1174/2014 z dnia 24 października 2014 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Piadina Romagnola/Piada Romagnola (ChOG)] (Dz.U. L 316 z 4.11.2014, s. 3).

⁽³⁾ Dz.U. C 278 z 20.7.2022, s. 27.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 listopada 2022 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji*

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/2265**z dnia 14 listopada 2022 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [„Κατσικάκι Λήμνου/Katsikaki Limnou” (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Grecji o rejestrację nazwy „Κατσικάκι Λήμνου/Katsikaki Limnou” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Κατσικάκι Λήμνου/Katsikaki Limnou” powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Κατσικάκι Λήμνου/Katsikaki Limnou” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.1 Mięso świeże (i podroby), zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 listopada 2022 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 281 z 22.7.2022, s. 12.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/2266**z dnia 14 listopada 2022 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [„Samoborska češnjovka/Samoborska češnofka” (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Chorwacji o rejestrację nazwy „Samoborska češnjovka/Samoborska češnofka” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy zatem zarejestrować nazwę „Samoborska češnjovka/Samoborska češnofka”,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Samoborska češnjovka/Samoborska češnofka” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.2 Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.) zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 listopada 2022 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji*

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 278 z 20.7.2022, s. 35.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/2267**z dnia 14 listopada 2022 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [„Meso istarskog goveda – boškarina/Meso istrskega goveda – boškarina” (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Chorwacji i Słowenii o rejestrację nazwy „Meso istarskog goveda – boškarina/Meso istrskega goveda – boškarina” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie na podstawie art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Meso istarskog goveda – boškarina/Meso istrskega goveda – boškarina” powinna zatem zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Meso istarskog goveda – boškarina/Meso istrskega goveda – boškarina” (ChNP) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.1. Mięso świeże (i podroby), zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 listopada 2022 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 288 z 29.7.2022, s. 46.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/2268**z dnia 18 listopada 2022 r.****kończące przegląd pod kątem nowego eksportera dotyczący rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/1379 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 oraz kończące rejestrację przywozu**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Rozporządzeniem (EWG) nr 2474/93 ⁽²⁾ („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 30,6 % na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”). Od tego czasu przeprowadzono szereg dochodzeń, rozszerzając lub zmieniając pierwotne środki.
- (2) Rozporządzeniem (UE) nr 502/2013 ⁽³⁾ Rada, w następstwie przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽⁴⁾, zmieniła przedmiotowe środki. W toku tamtego dochodzenia nie zastosowano kontroli wyrwykowej w odniesieniu do producentów eksportujących w Chinach oraz utrzymano stawkę cła antydumpingowego dla całego kraju w wysokości 48,5 %, ustanowioną na podstawie marginesu dumpingu w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1095/2005 ⁽⁵⁾.
- (3) Obecnie obowiązującymi środkami są środki antydumpingowe wprowadzone rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1379 ⁽⁶⁾, na mocy których przywóz produktu objętego przeglądem wyprodukowanego przez wnioskodawcę podlega ostatecznemu cłu antydumpingowemu w wysokości 48,5 %.

2. OBECNE DOCHODZENIE**2.1. Wniosek o dokonanie przeglądu**

- (4) Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu pod kątem nowego eksportera na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony 10 września 2019 r. i zaktualizowany w dniu 26 listopada 2021 r. przez przedsiębiorstwo Zhejiang Feishen Vehicle Industry Co., Ltd. (zwane dalej „wnioskodawcą”), eksportującego producenta rowerów w Chinach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2474/93 z dnia 8 września 1993 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz ustanawiające ostateczny pobór tymczasowego cła antydumpingowego (Dz.U. L 228 z 9.9.1993, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 502/2013 z dnia 29 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 990/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 153 z 5.6.2013, s. 17).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/2005 z dnia 12 lipca 2005 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Wietnamu, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1524/2000 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 183 z 14.7.2005, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1379 z dnia 28 sierpnia 2019 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzone na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki, z Tunezji, z Kambodży, z Pakistanu i z Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tych państw, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 225 z 29.8.2019, s. 1).

- (5) Wnioskodawca twierdził, że nie jest powiązany z żadnym eksportującym producentem rowerów podlegających obowiązującym środkom. Ponadto wnioskodawca twierdził, że dokonywał wywozu rowerów do Unii wyłącznie po zakończeniu okresu objętego pierwotnym dochodzeniem.

2.2. Wszczęcie przeglądu pod kątem nowego eksportera

- (6) Po zbadaniu dostępnych informacji Komisja uznała, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu pod kątem nowego eksportera zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Po umożliwieniu przedstawienia uwag producentom unijnym Komisja wszczęła, w drodze rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/358 ⁽⁷⁾, przegląd rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1379 w odniesieniu do wnioskodawcy.

2.3. Produkt objęty przeglądem

- (7) Produktem objętym przeglądem są rowery dwukołowe i pozostałe rowery (w tym trzykołowe wózki-rowery dostawcze, ale z wyłączeniem rowerów jednokołowych), bezsilnikowe, obecnie objęte kodami CN 8712 00 30 i ex 8712 00 70 (kody TARIC 8712 00 70 91, 8712 00 70 92 i 8712 00 70 99) oraz pochodzące z Chin.

2.4. Zainteresowane strony

- (8) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu przedmiotowego przeglądu wnioskodawcę, przemysł Unii oraz przedstawicieli rządu państwa wywozu. Zainteresowanym stronom umożliwiono wyrażenie opinii na piśmie i ustnie.
- (9) W dniu wszczęcia postępowania Komisja zwróciła się do wnioskodawcy o wypełnienie kwestionariusza.

2.5. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (10) Dochodzenie objęło okres od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym”).

2.6. Ujawnianie ustaleń

- (11) 29 lipca 2022 r. Komisja ujawniła zainteresowanym stronom swój zamiar zakończenia dochodzenia przeglądownego bez określania indywidualnego marginesu dumpingu dla wnioskodawcy. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag.
- (12) W uwagach przedstawionych 12 sierpnia 2022 r. wnioskodawca nie zgodził się z analizą Komisji, w której odmówiono przyznania mu statusu nowego eksportera na podstawie reprezentatywności sprzedaży wnioskodawcy, oraz stwierdził, że brak jest podstawy prawnej dla takiej decyzji i że jest ona niezgodna ze sprawozdaniami zespołu orzekającego i Organu Apelacyjnego w sprawie Meksyk – ostateczne środki antydumpingowe dotyczące wołowiny i ryżu ⁽⁸⁾.
- (13) Komisja zwraca uwagę, że zespół orzekający i Organ Apelacyjny zbadały warunki przyjęcia lub odrzucenia wniosku o przeprowadzenie przyspieszonego przeglądu pod kątem nowego eksportera, jak określono w prawie meksykańskim. W przedmiotowej sprawie Komisja przyjęła wniosek wnioskodawcy i sumiennie wszczęła przegląd pod kątem nowego eksportera, ale aby dokonać wiarygodnego obliczenia marginesu dumpingu, Komisja potrzebuje solidnych danych o wysokości ceny eksportowej, którą uznaje się za odzwierciedlającą normalną politykę cenową

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/358 z dnia 2 marca 2022 r. wszczynające przegląd pod kątem nowego eksportera dotyczący rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1379 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w odniesieniu do jednego chińskiego producenta eksportującego, uchylające cło w odniesieniu do przywozu od tego producenta eksportującego i poddające ten przywóz wymogowi rejestracji (Dz.U. L 68 z 3.3.2022, s. 9).

⁽⁸⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, Meksyk – Środki antydumpingowe dotyczące ryżu, pkt 323.

producenta eksportującego objętego postępowaniem. Jak wyjaśniono w motywach 25–28 transakcja dokonana przez wnioskodawcę nie może być wykorzystywana jako podstawa do obliczenia marginesu dumpingu, ponieważ nie odzwierciedla wystarczająco dokładnie normalnej i zrównoważonej polityki w zakresie cen eksportowych, która mogłaby stanowić podstawę do określenia indywidualnego marginesu dumpingu, mogącego mieć zastosowanie do przyszłych transakcji. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

- (14) Wnioskodawca odniósł się do kilku przeglądów pod kątem nowego eksportera, w przypadku których eksporterzy dokonali tylko jednej transakcji sprzedaży i mimo to przyznano im korzystny margines dumpingu. Wnioskodawca zwrócił się do Komisji o zastosowanie spójnej praktyki w odniesieniu do wniosku w przedmiotowej sprawie.
- (15) Przeglądy, do których odnosił się wnioskodawca, dotyczyły dochodzeń, w przypadku których przykładowa średnia stawka była rzeczywiście dostępna. W związku z tym określenie indywidualnych marginesów dumpingu nie było konieczne. Wbrew temu, co twierdzi wnioskodawca, stosowana przez Komisję metoda oceny sytuacji nowego eksportera jest spójna. W przeglądzie dotyczącym kwasu trichloroizocyjanurowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej ⁽⁹⁾ Komisja nie była w stanie wykorzystać ceny eksportowej, co spowodowało zakończenie przeglądu bez przyznania wnioskodawcy indywidualnej stawki.
- (16) Wnioskodawca twierdził, że Komisja błędnie oceniła udokumentowane informacje w ramach ustalania reprezentatywności sprzedaży, porównania ceny eksportowej z danymi statystycznymi oraz ustalania ceny odsprzedaży jego klientów.
- (17) Do celów porównania ceny eksportowej wnioskodawca twierdził, że jego produkty były uznawane za produkty wysokiej klasy i przyznawano im nagrody w międzynarodowych konkursach wzornictwa, w związku z czym porównanie ze statystykami puli mieszanej, według których cena produktów była wyższa, nie jest zasadne. Wnioskodawca zakwestionował również informacje przekazane przez austriackiego importera, który zdefiniował transakcję jako próbną, i stwierdził, że z punktu widzenia wnioskodawcy była to zwykła transakcja, a nie transakcja próbna.
- (18) Komisja zauważa, że żaden z argumentów wnioskodawcy nie zawierał informacji, które podważyłyby informacje, które Komisja wzięła pod uwagę w swojej ocenie faktów. W związku z tym, jako takie, zostają one odrzucone.
- (19) Jako rozwiązanie alternatywne wnioskodawca zaproponował monitorowanie środków lub określenie minimalnej ceny importowej.
- (20) Komisja nie może zaakceptować żadnego z tych dwóch wniosków złożonych przez wnioskodawcę. Ani monitorowanie, ani minimalna cena importowa nie są odpowiednie dla sytuacji nowego producenta eksportującego. We wspomnianej przez wnioskodawcę sprawie dotyczącej szyftów i zszywek ⁽¹⁰⁾ monitorowanie wykorzystano do monitorowania sytuacji przywozu w przypadku nienależenia środków antydumpingowych. Mechanizm minimalnej ceny importowej jest narzędziem określania poziomu cła w stosunku do całkowitego wywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w przypadku gdy Komisja uzna, że ta forma środka jest właściwa ze względu na szczególne okoliczności sprawy. W omawianym przypadku środki mają formę stawek celnych ad valorem, a celem przeglądu dla nowego podmiotu gospodarczego nie jest przegląd formy środków.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/619 z dnia 12 kwietnia 2022 r. kończące przeglądy pod kątem nowego eksportera dotyczące rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2230 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu trichloroizocyjanurowego z Chińskiej Republiki Ludowej w odniesieniu do trzech chińskich producentów eksportujących, nakładające cło w odniesieniu do przywozu od tych producentów oraz kończące rejestrację tego przywozu (Dz.U. L 115 z 13.4.2022, s. 66).

⁽¹⁰⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1202 z dnia 14 sierpnia 2020 r. kończąca postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu szyftów i zszywek pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz poddająca nadzorowi przywóz szyftów i zszywek pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 269 z 17.8.2020, s. 40).

3. WYNIKI DOCHODZENIA

3.1. Kryteria „nowego producenta eksportującego”

- (21) Zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego kryteria, które musi spełnić nowy producent eksportujący, są następujące:
- a) producent nie dokonywał wywozu do Unii produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem, rozpatrywanym na potrzeby wprowadzenia danych środków;
  - b) producent nie jest powiązany z żadnym eksporterem lub producentem w Chinach, który jest objęty jakimkolwiek środkiem antydumpingowym; oraz
  - c) producent faktycznie dokonywał wywozu produktu objętego przeglądem do Unii po upływie okresu objętego pierwotnym dochodzeniem lub przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu do Unii znacznej ilości wspomnianego produktu.
- (22) Dochodzenie potwierdziło, że w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem wnioskodawca nie eksportował produktu objętego przeglądem.
- (23) Wnioskodawca wykazał, że nie był powiązany z żadnym z chińskich producentów eksportujących podlegających obowiązującym środkom antydumpingowym w odniesieniu do produktu objętego przeglądem.
- (24) Jeśli chodzi o to kryterium, zgodnie z którym wnioskodawca rozpoczął wywóz produktu objętego przeglądem do Unii po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem, Komisja stwierdziła, co następuje. Wnioskodawca dokonał tylko jednej operacji wywozu o ograniczonej wielkości w okresie objętym dochodzeniem przeglądem („ODP”), w związku z czym Komisja zbadała, czy tę operację wywozu można uznać za wystarczającą do dokładnego odzwierciedlenia polityki eksportowej wnioskodawcy. W szczególności Komisja przeanalizowała udział ilości wywożonej w stosunku do całkowitej produkcji oraz zbadała cenę sprzedaży wywozu do UE w stosunku do średnich cen innych chińskich producentów eksportujących, którzy wywozili znaczne ilości do UE w ODP.
- (25) Wnioskodawca dokonał jednej operacji sprzedaży 30 rowerów dziecięcych, co stanowi 1 % jego całkowitej produkcji, na rzecz importera austriackiego. Cena transakcji wnioskodawcy na poziomie CIF była o 73 % ⁽¹¹⁾ wyższa od średniej ceny innych chińskich producentów eksportujących na rynku austriackim. Wskazywało to, że transakcja ta nie została przeprowadzona na normalnych warunkach handlowych.
- (26) Komisja skontaktowała się z importerem w celu uzyskania dalszych informacji na temat charakteru transakcji i wartości odsprzedaży.
- (27) Importer austriacki także potwierdził, że była to tylko transakcja próbna (a nie zwykła transakcja handlowa), że cena zakupu była zbyt wysoka i że w związku z tym odsprzedał rowery odbiorcom końcowym po cenie niższej niż cena zakupu.

3.2. Wniosek

- (28) W związku z powyższym Komisja uznała, że transakcja przedstawiona przez wnioskodawcę nie stanowiła wystarczająco reprezentatywnej podstawy i nie stanowiła wystarczająco dokładnego odzwierciedlenia jego obecnych i przyszłych praktyk w zakresie cen eksportowych, które mogłyby stanowić podstawę do określenia indywidualnego marginesu dumpingu. Z tych względów dochodzenie przeglądem powinno zostać zakończone.

⁽¹¹⁾ Porównanie ceny, po której przedsiębiorstwo sprzedawało produkt w UE ze średnią cenę importową z Chin na konkretnym rynku UE w tym samym okresie. Porównania dokonano na poziomie CIF, tj. ceny, z którą rowery dotarły na granicę UE. Biorąc pod uwagę cło antydumpingowe w wysokości 48,5 %, cena była o 99 % wyższa.

4. POBRANIE CŁA ANTYDUMPINGOWEGO

- (29) W świetle przedstawionych powyżej ustaleń Komisja stwierdziła, że należy zakończyć przegląd dotyczący przywozu rowerów produkowanych przez wnioskodawcę i pochodzących z Chin. Cło stosowane względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” na podstawie art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1379 powinno mieć zastosowanie do produktów wytwarzanych przez wnioskodawcę. W związku z tym należy zakończyć rejestrację przywozu wnioskodawcy i należy nałożyć na ten przywóz ogólnokrajowe cło obowiązujące wobec wszystkich pozostałych przedsiębiorstw (48,5 %), nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/1379, licząc od dnia wszczęcia przeglądu. Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości ubiegania się przez importerów o zwrot zgodnie z art. 11 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (30) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Przegląd pod kątem nowego eksportera wszczęty na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/358 zostaje niniejszym zakończony.
2. Niniejszym uchyla się art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/358.
3. Na przywóz produktów wytworzonych przez Zhejiang Feishen Vehicle Industry Co., Ltd. nakłada się niniejszym cło antydumpingowe mające zastosowanie zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1379 do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w Chińskiej Republice Ludowej (dodatkowy kod TARIC B999).

Artykuł 2

1. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu prowadzonej na podstawie art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/358.
2. Cło antydumpingowe, o którym mowa w art. 1 ust. 3, nałożone na produkty, które zostały zarejestrowane zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/358, pobiera się niniejszym ze skutkiem od dnia 3 marca 2022 r.
3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2022/2269

z dnia 18 listopada 2022 r.

wspierająca realizację projektu „Promowanie odpowiedzialnych innowacji w dziedzinie sztucznej inteligencji na rzecz pokoju i bezpieczeństwa”

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) „W globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej” z 2016 r. podkreślono, że Unia zwiększy swój wkład w bezpieczeństwo zbiorowe.
- (2) W strategii Unii z 2018 r. na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) oraz amunicji do tych rodzajów broni, zatytułowanej „Zabezpieczenie broni, ochrona obywateli”, stwierdzono, że Unia wykozystwa odpowiednie instrumenty, aby wesprzeć badania i rozwój w dziedzinie rzetelnej i niedrogiej technologii w celu zabezpieczenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz ograniczenia ryzyka ich przenikania. Ponadto Rada, w konkluzjach opracowanych przy przyjęciu tej strategii, odnotowała zmianę warunków bezpieczeństwa, w tym zagrożenie terroryzmem wewnątrz Unii, a także rozwój sytuacji w zakresie projektowania BSiL i odnośnych technologii mający wpływ na zdolność rządów do stawienia czoła takiemu zagrożeniu.
- (3) W komunikacie Komisji z 2018 r. zatytułowanym „Sztuczna inteligencja dla Europy” stwierdza się, że zasadą przewodnią wszelkiego wsparcia dla badań związanych ze sztuczną inteligencją będzie rozwój „odpowiedzialnej sztucznej inteligencji”. Ponadto w strategii tej stwierdza się, że ponieważ sztuczna inteligencja jest łatwa do przenoszenia przez granice, tylko globalne rozwiązania będą wykonalne w tej dziedzinie, oraz że Unia będzie propagować stosowanie sztucznej inteligencji i technologii ogółem do rozwiązywania globalnych problemów, do wspierania realizacji porozumienia klimatycznego z Paryża i do urzeczywistnienia celów ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (4) Na światowym szczycie poświęconym sztucznej inteligencji dla dobra ogólnego (AI for Good), zorganizowanym w 2019 r., sekretarz generalny ONZ stwierdził, że jeżeli mamy odnosić korzyści ze sztucznej inteligencji i stawić czoła zagrożeniom z jej strony, musimy wszyscy – rządy, przemysł, środowiska akademickie i społeczeństwo obywatelskie – współpracować, by stworzyć ramy i systemy umożliwiające stosowanie odpowiedzialnych innowacji.
- (5) Unia pragnie mieć udział w rozwijaniu „odpowiedzialnej sztucznej inteligencji”, w bezpieczeństwie zbiorowym oraz w potencjalnych korzyściach z oferowanych przez sztuczną inteligencję możliwości w zakresie realizacji celów zrównoważonego rozwoju ONZ i rozwiązywania problemów, jakie sztuczna inteligencja stwarza dla pokoju i bezpieczeństwa.
- (6) Unia powinna wspierać realizację projektu „Promowanie odpowiedzialnych innowacji w dziedzinie sztucznej inteligencji na rzecz pokoju i bezpieczeństwa”,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Z myślą o realizacji „globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej” oraz uwzględniając strategię Unii na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni zatytułowaną „Zabezpieczenie broni, ochrona obywateli”, a także komunikat Komisji zatytułowany „Sztuczna inteligencja dla Europy”, Unia powinna wspierać realizację projektu „Promowanie odpowiedzialnych innowacji w dziedzinie sztucznej inteligencji na rzecz pokoju i bezpieczeństwa”.

2. Działania w ramach projektu, które ma wspierać Unia, mają konkretny cel wspierania większego zaangażowania cywilnej społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją w łagodzenie ryzyka, jakie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa może stanowić przekierowywanie i niewłaściwe wykorzystywanie cywilnych badań i innowacji dotyczących sztucznej inteligencji przez:

- stwarzanie lepszego zrozumienia sposobu, w jaki decyzje dotyczące rozwoju i rozpowszechniania badań i innowacji dotyczących sztucznej inteligencji mogą wpływać na zagrożenia związane z jej przekierowywaniem i niewłaściwym wykorzystywaniem, i następnie stwarzać zagrożenie lub możliwości w zakresie pokoju i bezpieczeństwa,
- propagowanie odpowiedzialnych procesów, metod i narzędzi innowacji, które mogą pomóc w zapewnianiu pokojowego stosowania innowacji cywilnych i odpowiedzialnego rozpowszechniania wiedzy o sztucznej inteligencji. W tym celu projekt będzie wspierał budowanie zdolności, badania i zaangażowanie, które to działania poprawią możliwości globalnej cywilnej społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją do ujęcia i likwidowania zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa stwarzanych przez przekierowywanie i niewłaściwe wykorzystywanie cywilnej sztucznej inteligencji przez nieodpowiedzialne podmioty, poprzez odpowiedzialne procesy innowacji; oraz wzmocnią powiązanie między staraniami na rzecz łagodzenia zagrożenia w ramach odpowiedzialnego stosowania sztucznej inteligencji w sferze cywilnej a trwającymi staraniami w ramach społeczności zajmującej się rozbrojeniem, kontrolą zbrojeń i nieprolifacją na szczeblu międzyrządowym.

3. Działania w ramach projektu, o których mowa w ust. 1 i 2 nie mają stwarzać żadnych nowych standardów, zasad ani regulacji, ani w żaden inny sposób wkraczać w zakres kompetencji państw członkowskich. Zamierza się natomiast rozwinąć starania w zakresie odpowiedzialnych cywilnych innowacji, by uwzględnić zagrożenia dla pokoju i bezpieczeństwa stwarzane przez przekierowanie i niewłaściwe wykorzystywanie cywilnej sztucznej inteligencji przez nieodpowiedzialne podmioty, oraz zapewnić informacje na temat istniejących starań na szczeblu międzyrządowym.

4. Szczegółowy opis projektu znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa („Wysoki Przedstawiciel”).
2. Techniczną realizację projektu, o którym mowa w art. 1, prowadzi Biuro ONZ ds. Rozbrojenia (UNODA), przy wsparciu Sztokholmskiego Międzynarodowego Instytutu Badań nad Pokojem (SIPRI).
3. UNODA, przy wsparciu SIPRI, wykonuje swoje zadania pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z UNODA i SIPRI.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację finansowanego przez Unię projektu, o którym mowa w art. 1, wynosi 1 782 285,71 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty odniesienia określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, pokrywanymi z kwoty odniesienia określonej w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera z UNODA umowę o przyznaniu wkładu. Umowa o przyznaniu wkładu zawiera zobowiązanie UNODA do zapewnienia, aby wkład Unii został wyeksploatowany stosownie do jego wielkości.
4. Komisja podejmuje starania w celu zawarcia umowy o przyznaniu wkładu, o której mowa w ust. 3, jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia tej umowy.

Artykuł 4

1. Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie sprawozdań przygotowywanych, co kwartał, przez UNODA i SIPRI. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny przeprowadzanej przez Radę.
2. Komisja dostarcza informacji na temat aspektów finansowych realizacji projektu, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Niniejsza decyzja wygasa 36 miesięcy od daty zawarcia umowy o przyznaniu wkładu, o której mowa w art. 3 ust. 3. Niniejsza decyzja wygasa jednak sześć miesięcy po dniu jej wejścia w życie, jeśli nie zostanie zawarta w tym okresie żadna taka umowa.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2022 r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący
M. BEK*

ZAŁĄCZNIK

DOKUMENT PROJEKTOWY

Propagowanie odpowiedzialnych innowacji w zakresie sztucznej inteligencji na rzecz pokoju i bezpieczeństwa**1. KONTEKST**

Ostatnie postępy w dziedzinie sztucznej inteligencji otworzyły nowe możliwości w zakresie wspierania i podtrzymywania pokoju i bezpieczeństwa – na przykład poprzez udoskonalenie technologii w dziedzinach takich jak wczesne ostrzeżenie o konfliktach oraz weryfikacja kontroli zbrojeń i kontroli wywozu. Z drugiej strony, postępy te umożliwiły nowe sposoby tworzenia, lub zaostrzania, napięć, konfliktów i braku bezpieczeństwa pomiędzy państwami i wewnątrz nich. Zagrożenia, jakie stanowią niektóre sposoby stosowania sztucznej inteligencji – takie jak systemy śmiertelnej broni autonomicznej – okazały się poważną kwestią budzącą niepokój społeczności zajmującej się kontrolą zbrojeń. Jednym z aspektów tego zagrożenia – który zasługuje na większą uwagę, a który bieżące starania z zakresu kontroli zbrojeń i wysiłki dyplomatyczne mogą niedostatecznie uwzględnić – jest przekierowywanie i niewłaściwe stosowanie cywilnych badań i innowacji dotyczących sztucznej inteligencji przez nieodpowiedzialne podmioty, w tym podmioty niepaństwowe działające w złym zamiarze; obejmuje to niewłaściwe stosowanie generatywnych sieci przeciwstawnych do wytwarzania materiałów typu „deep-fake” przeznaczonych do kampanii dezinformacyjnych.

Sztuczna inteligencja jest technologią prorozwojową o wielkim potencjale stosowania ogólnego. Badania i innowacje dotyczące sztucznej inteligencji opracowywane do zastosowań cywilnych mogą być (stosunkowo łatwo) pozyskiwane i wykorzystywane przez niektóre podmioty do szkodliwych lub wywrotowych celów, które mogą mieć skutki dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa. Przekierowywanie i niewłaściwe stosowanie technologii cywilnych nie są zjawiskiem nowym ani nie dotyczą wyłącznie sztucznej inteligencji. W pokrewnej dziedzinie robotyki zostało to niedawno uwidocznione przez uzbrojenie i zastosowanie rekreacyjnych dronów przez Daisz/ISIS w Syrii. Jednak w przypadku sztucznej inteligencji problem ten komplikuje wiele czynników: niematerialny i szybko zmieniający się charakter jej algorytmów i danych, co utrudnia kontrolę ich przenoszenia/rozprzestrzeniania; wiodąca rola sektora prywatnego w badaniach, rozwoju i ekosystemie innowacji, oraz wynikająca z tego potrzeba ochrony algorytmów własnościowych; oraz ogólnosięwiatowa dostępność wiedzy fachowej ludzi oraz zasobów materialnych zdolnych do zmiany celów technologii sztucznej inteligencji. Tymczasem osoby pracujące przy sztucznej inteligencji w sektorze cywilnym zbyt często pozostają nieświadome potencjalnych skutków, jakie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa może mieć przekierowywanie i niewłaściwe stosowanie wyników ich pracy, względnie nie są one chętne do wzięcia udziału w bieżących dyskusjach na temat zagrożeń związanych ze sztuczną inteligencją, prowadzonych w środowiskach kontroli zbrojeń i nieprolifracji.

Istnieje potrzeba wspierania większego udziału cywilnej społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją w pojmowaniu i łagodzeniu zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa związanych z przekierowywaniem i niewłaściwym stosowaniem cywilnej technologii sztucznej inteligencji przez nieodpowiedzialne podmioty. W odniesieniu do Sztokholmskiego Międzynarodowego Instytutu Badań nad Pokojem (SIPRI) i Biura ONZ ds. Rozbrojenia (UNODA) może to zostać osiągnięte poprzez szersze propagowanie odpowiedzialnych innowacji w globalnej cywilnej społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją. Poprzednie prace SIPRI i UNODA wykazały, że odpowiedzialne innowacje jako mechanizm samokontroli mogłyby zapewnić globalnej cywilnej społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją praktyczne narzędzia i metody służące rozpoznaniu oraz pomocy w łagodzeniu zagrożeń, jakie przekierowywanie i niewłaściwe stosowanie cywilnych badań i innowacji dotyczących sztucznej inteligencji mogłoby stanowić dla pokoju i bezpieczeństwa, a także zapobieganiu tym zagrożeniom. W trakcie prac prowadzonych przez SIPRI i UNODA określono także metodologie i kilka bieżących ukierunkowanych na sferę cywilną inicjatyw dotyczących odpowiedzialnej sztucznej inteligencji, które można by wykorzystać do uwrażliwienia cywilnej społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją na kwestie kontroli zbrojeń oraz nieprolifracji, a także na debaty ekspertów i stanowiska państw na temat odpowiedzialnego rozwijania, rozpowszechniania i stosowania sztucznej inteligencji, oraz doświadczenia, jakie można uzyskać z prac nad odpowiedzialnością w sektorze obrony ⁽¹⁾. Co istotne, w trakcie tych poprzednich prac wyraźnie stwierdzono, że współdziałanie ze studentami nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM) – którzy jeszcze mają kontakt ze sztuczną inteligencją w środowisku edukacyjnym – jest bardzo istotne dla wszelkich skutecznych starań w zakresie odpowiedzialnych innowacji.

2. CELE

Projekty te mają na celu wspieranie większego udziału cywilnej społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją w łagodzeniu zagrożeń, jakie przekierowywanie i niewłaściwe stosowanie cywilnych badań i innowacji dotyczących sztucznej inteligencji przez nieodpowiedzialne podmioty może stanowić dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa. Dokonuje się tego przez, po pierwsze, stworzenie lepszego pojmowania sposobu, w jaki rozwój i rozpowszechnianie badań i innowacji dotyczących sztucznej inteligencji może wpływać na zagrożenia wynikające z ich przekierowywania i niewłaściwego stosowania, oraz, po drugie, przez propagowanie odpowiedzialnych procesów, metod i narzędzi innowacji, co może pomóc

⁽¹⁾ Metodyka obejmuje na przykład zalecane przez Instytut Inżynierów Elektryki i Elektroniki (IEEE) praktyki dotyczące oceny wpływu autonomicznych i inteligentnych systemów na ludzki dobrostan (norma IEEE 7010-220), czy opracowaną przez grupę ekspertów wysokiego szczebla ds. AI listę kontrolną oceny godnej zaufania sztucznej inteligencji. Inicjatywy obejmują: opracowaną przez IEEE globalną inicjatywę dotyczącą etyki dla autonomicznych i inteligentnych systemów; partnerstwo na rzecz sztucznej inteligencji; globalne partnerstwo na rzecz sztucznej inteligencji.

w zapewnianiu pokojowego stosowania cywilnych innowacji i odpowiedzialnego rozpowszechniania wiedzy o sztucznej inteligencji. W tym celu w ramach tych projektów wspiera się działania z zakresu budowania zdolności, badań i zaangażowania, które i) zwiększą, za pośrednictwem procesów odpowiedzialnych innowacji, zdolności w ramach globalnej cywilnej społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją do ujęcia i uwzględnienia zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa, jakie stanowią przekierowywanie i niewłaściwe stosowanie cywilnej sztucznej inteligencji przez nieodpowiedzialne podmioty; oraz ii) wzmocnią powiązanie między staraniami na rzecz łagodzenia zagrożeń prowadzonymi w odniesieniu do odpowiedzialnej sztucznej inteligencji w sferze cywilnej a będącymi już w toku staraniami w ramach społeczności zajmującej się rozbrojeniem, kontrolą zbrojeń i nieproliferacją na szczeblu międzyrządowym. Co istotne, nie dążą one do stworzenia jakichkolwiek nowych standardów, zasad ani regulacji, ani do wkroczenia w dziedzinę znajdującą się w kompetencji państw. Intencją tych projektów jest rozwijanie cywilnych starań w zakresie odpowiedzialnych innowacji, by objęły one zagrożenia dla pokoju i bezpieczeństwa wynikające z przekierowywania i niewłaściwego stosowania cywilnej sztucznej inteligencji przez nieodpowiedzialne podmioty, oraz zapewnianie informacji o istniejących staraniach międzyrządowych.

W celu skutecznego dotarcia do cywilnej społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją i wywarcia wpływu na tę społeczność, w projektach stosuje się podejście trójtorowe, by:

- (a) *nawiązać kontakty z edukatorami* – współpracować z wybranymi edukatorami i osobami tworzącymi akademickie programy nauczania nad opracowaniem i propagowaniem materiałów edukacyjnych, które mogą zostać wykorzystane do uwzględniania w programach kształcenia osób praktycznie zajmujących się sztuczną inteligencją kwestii dotyczących zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa wynikających z przekierowywania i niewłaściwego stosowania badań i innowacji dotyczących cywilnej sztucznej inteligencji (np. w programach zajęć dotyczących etyki sztucznej inteligencji i odpowiedzialnych innowacji);
- (b) *nawiązać kontakty ze studentami* – zaznajomić wybranych studentów nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki z całego świata ze sposobami rozpoznawania zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa wynikających z przekierowywania i niewłaściwego zastosowania cywilnej sztucznej inteligencji przez nieodpowiedzialne podmioty, i ze sposobami zapobiegania im lub ich złagodzenia w trakcie procesu badań i innowacji lub poprzez inne procesy zarządzania; oraz
- (c) *nawiązać kontakty z branżą sztucznej inteligencji* – współpracować ze stowarzyszeniami zawodowymi i organami ds. standardów takimi jak Instytut Inżynierów Elektryki i Elektroniki (IEEE) w celu i) rozpowszechniania wśród osób zawodowo zajmujących się techniką dostosowanych materiałów edukacyjnych oraz działań kontaktowych; ii) wspierania pozytywnego zastosowania sztucznej inteligencji na rzecz pokoju i bezpieczeństwa; oraz iii) ułatwiania dialogu i wymiany informacji między ekspertami ze środowisk akademickich, sektora prywatnego i sektora rządowego na temat sposobu załagodzenia zagrożenia wynikającego z przekierowywania i niewłaściwego stosowania cywilnych badań i innowacji dotyczących sztucznej inteligencji.

Takie podejście sprawia, że projekty dotrą na wszystkie poziomy społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją, nie tylko do obecnych praktyków, lecz także do przyszłych pokoleń. Umożliwia ono także udział ze strony wszystkich sfer akademickich, branżowych i innych oraz wspiera trwałość przyszłych starań poprzez utworzenie sieci przekraczających granice tych sfer.

W projektach dąży się także do wykorzystywania możliwości i doświadczenia SIPRI i UNODA, by można było wywrzeć wpływ na społeczność zajmującą się sztuczną inteligencją na całym świecie, nie tylko na zainteresowane strony w UE. SIPRI i UNODA mają niepowtarzalne możliwości dotarcia do podmiotów zajmujących się sztuczną inteligencją w Afryce, w regionie Azji i Pacyfiku, w Europie oraz w Ameryce Północnej i Południowej oraz do umożliwiania kontaktów między tymi podmiotami. Obie instytucje mają także doświadczenie w pracy w innych dziedzinach nauki i technologii stojących w obliczu podobnych wyzwań z zakresu podwójnego zastosowania i rozprzestrzeniania, także w zakresie biotechnologii. W ramach projektów dąży się także do wykorzystania warunków występujących w Unii Europejskiej, takich jak a) istnienie zaawansowanych, obejmujących wiele podmiotów procesów dotyczących odpowiedzialnej sztucznej inteligencji; b) istniejący w UE wysoki poziom zaangażowania w kwestie rozbrojenia, kontroli zbrojeń oraz nieproliferaacji, jak również wiedzy fachowej na te tematy; c) różnorodność powiązań, jakie organizacje akademickie, badawcze i sektora prywatnego w UE posiadają z innymi regionami, zwłaszcza na globalnym Południu, które także będzie stanowić istotny cel zaangażowania; oraz d) zróżnicowanie narodowościowe wśród studentów, edukatorów i inżynierów na uniwersytetach, w instytucjach badawczych i w sektorze prywatnym.

Włączenie wszystkich będzie stanowiło jeden z podstawowych aspektów przy prowadzeniu działań w ramach tych projektów. Aby skutecznie wspierać społeczność zajmującą się sztuczną inteligencją, w projektach dostrzega się fakt, że społeczność ta składa się z różnych podmiotów, a w szczególności że aspekt płci jest wysoce istotnym czynnikiem.

- (a) Z tego powodu aspekt płci będzie uwzględniany zgodnie z ogólnosystemowymi oenztowskimi strategiami dotyczącymi uwzględniania aspektu płci i równości płci. Udział kobiet we wszystkich działaniach w ramach tego projektu będzie popierany i wymagany; oraz
- (b) w całości projektów będzie uwzględniane włączenie osób z niepełnosprawnościami oraz racjonalne zaspokajanie ich potrzeb. Będzie to obejmowało pokonywanie przeszkód stojących na drodze udziału osób z niepełnosprawnościami, jak również zagwarantowanie, że zostaną podjęte kroki na rzecz współpracy z osobami z niepełnosprawnościami, aby ułatwić reprezentowanie merytorycznych poglądów i doświadczeń tych osób.

3. PROJEKTY

Trzy opisane poniżej projekty mają być komplementarne i wzajemnie się wspierać, a ich elementy będą realizowane przez 36 miesięcy.

3.1. Projekt 1 – Opracowanie materiałów edukacyjnych i budujących zdolności dla cywilnej społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją

3.1.1. Cel projektu

Projekt 1 koncentruje się na dostarczeniu wiedzy i środków cywilnym podmiotom zajmującym się sztuczną inteligencją, aby ocenić i ograniczyć ryzyko, jakie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa może stanowić przekierowywanie i niewłaściwe stosowanie cywilnych badań i innowacji w zakresie sztucznej inteligencji przez nieodpowiedzialne podmioty. Jego celem jest opracowanie materiałów edukacyjnych i materiałów służących budowaniu zdolności, które zapewnią specjalistom w dziedzinie sztucznej inteligencji ze wszystkich regionów, szczebli i sektorów (w tym edukatorom ukierunkowanym na sztuczną inteligencję, osobom tworzącym programy nauczania, studentom technologii, inżynierii i matematyki oraz inżynierom i naukowcom w środowisku akademickim i w sektorze prywatnym) informacje i narzędzia niezbędne do

- (a) zrozumienia, w jaki sposób cywilne badania naukowe i innowacje w dziedzinie sztucznej inteligencji mogą być przekierowane i niewłaściwie stosowane w sposób, który mógłby stanowić zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, oraz w jaki sposób decyzje dotyczące rozwoju i rozpowszechniania badań naukowych i innowacji mogą zwiększyć lub zmniejszyć ryzyko przekierowania i niewłaściwego stosowania;
- (b) zrozumienie wysiłków już podjętych przez społeczność zajmującą się rozbrojeniem, kontrolą zbrojeń i nieproliferacją w celu zmniejszenia ryzyka związanego z przekierowywaniem i niewłaściwym wykorzystywaniem cywilnych badań i innowacji; oraz
- (c) praktykowanie odpowiedzialnych innowacji w sposób ograniczający ryzyko przekierowywania i niewłaściwego stosowania w rozwoju i rozpowszechnianiu badań i innowacji.

3.1.2. Opis projektu

W ramach tego projektu powstaną trzy oddzielne zestawy materiałów edukacyjnych i budujących zdolności.

- (a) *Podręcznik (1)* – W podręczniku zebrana zostanie podstawowa wiedza i środki dla podmiotów zajmujących się sztuczną inteligencją, które w procesie badań i innowacji pozwolą im ocenić i ograniczyć ryzyko przekierowywania i niewłaściwego stosowania cywilnej technologii w zakresie sztucznej inteligencji przez nieodpowiedzialne podmioty. Omówione zostanie, dlaczego i w jaki sposób decyzje dotyczące rozwoju i rozpowszechniania badań i innowacji mogą wpływać na ryzyko przekierowywania i niewłaściwego stosowania, a tym samym generować ryzyko lub szanse dla pokoju i bezpieczeństwa. Przedstawione zostaną również odpowiednie przepisy prawa międzynarodowego i zobowiązania w zakresie kontroli eksportu, a także względy bezpieczeństwa i ochrony, które są przedmiotem dyskusji w kręgach wojskowych, jak również w kręgach związanych z rozbrojeniem, kontrolą zbrojeń i nieproliferacją; oraz zaprezentowane przykładowe procesy i narzędzia do praktykowania odpowiedzialnych innowacji, takie jak metody oceny wpływu technologii i szablony oceny ryzyka.
- (b) *Seria podcastów (~10)* – Podcasty te będą stanowić przystępne i zajmujące medium dla podmiotów zajmujących się sztuczną inteligencją, dzięki czemu uzyskają one wiedzę, dlaczego i w jaki sposób odpowiedzialne procesy innowacji w zakresie sztucznej inteligencji mogą wspierać międzynarodowy pokój i bezpieczeństwo poprzez ograniczanie ryzyka związanego z przekierowywaniem i niewłaściwym stosowaniem przez nieodpowiedzialne podmioty. W ramach serii dokonany zostanie przegląd ważnych tematów (np. schemat przekierowywania i niewłaściwego stosowania badań i innowacji podwójnego/ogólnego zastosowania; wyzwania humanitarne, strategiczne i polityczne związane z potencjalnym niewłaściwym stosowaniem cywilnych innowacji w zakresie badań nad sztuczną inteligencją; wyzwania, przed którymi stoją środowiska związane z rozbrojeniem, kontrolą zbrojeń i nieproliferacją w ramach działań na rzecz ograniczania ryzyka; jak dokonywać odpowiedzialnych innowacji poprzez ocenę ryzyka; zgodność z przepisami dotyczącymi kontroli eksportu; zmniejszenie ryzyka na etapie projektowania; odpowiedzialne publikowanie; znajomość klientów; i doświadczenie w ćwiczeniach symulacyjnych), a osią poszczególnych podcastów będą wywiady, które zespół projektowy przeprowadzi z przedstawicielami odpowiednich społeczności.
- (c) *Seria blogów (9-10)* – Zespół opracuje serię wyselekcjonowanych postów na blogach, których celem będzie podniesienie rangi wysiłków zmierzających do przekroczenia granic między cywilnie ukierunkowaną „odpowiedzialną sztuczną inteligencją” a społecznościami zajmującymi się kontrolą zbrojeń i nieproliferacją. Seria blogów będzie stanowiła platformę do rozpowszechniania spostrzeżeń, pomysłów i rozwiązań dotyczących identyfikacji i przeciwdziałania ryzyku związanemu z przekierowywaniem i niewłaściwym stosowaniem cywilnej sztucznej inteligencji w procesie badań i innowacji. Dołożone zostaną starania, by blog reprezentował różnorodność myśli i perspektyw obecnych w sektorze sztucznej inteligencji.

Materiały te będą rozpowszechniane publicznie poprzez strony internetowe podmiotów wdrażających, ich obecność w mediach społecznościowych oraz poprzez bezpośrednią komunikację z odpowiednimi jednostkami akademickimi, cywilnymi stowarzyszeniami zawodowymi w dziedzinie sztucznej inteligencji i innymi odpowiednimi grupami.

3.1.3. Oczekiwane rezultaty projektu

Oczekuje się, że projekt ten stworzy nowy zestaw materiałów, dzięki którym cywilni praktycy w dziedzinie sztucznej inteligencji będą mogli uwrażliwić się na to: a) w jaki sposób cywilne badania i innowacje w zakresie sztucznej inteligencji mogą zostać przekierowane i niewłaściwie zastosowane w sposób, który może stanowić ryzyko dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, b) w jaki sposób do takiego ryzyka podchodzi społeczność zajmująca się rozbrojeniem, kontrolą zbrojeń i nieproliferacją, oraz c) w jaki sposób praktycy w dziedzinie sztucznej inteligencji mogą dalej przyczynić się do ograniczenia takiego ryzyka poprzez odpowiedzialne procesy innowacyjne.

Oczekuje się, że przyczyni się to do zwiększenia zaangażowania cywilnego sektora sztucznej inteligencji w ograniczanie ryzyka, jakie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa może stanowić przekierowywanie i niewłaściwe stosowanie cywilnej sztucznej inteligencji; do poprawy zdolności osób zajmujących się zawodowo techniką do angażowania się w odpowiednie procesy w ramach społeczności zajmującej się rozbrojeniem, kontrolą zbrojeń i nieproliferacją, jak również do wspierania zaangażowania nowych odbiorców, którzy nie są tradycyjnie włączani w wysiłki edukacyjne w zakresie rozbrojenia i nieproliferacji.

Materiał ten ma również wspierać realizację pozostałych projektów i posłużyć jako podstawa do działań edukacyjnych i budujących zdolności w projekcie 2 oraz działań w zakresie dialogu i działań motywacyjnych w projekcie 3. Działania te mają z kolei wspomagać zwrotnie opracowywanie i udoskonalanie materiału. Oczekuje się, że takie iteratywne podejście pomoże rozwiązać potencjalne przeszkody w ich promowaniu, rozpowszechnianiu i stosowaniu w społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją, w tym kwestie związane z językiem, treścią, kontekstem i dostępnością, które mogłyby uniemożliwić ich oddziaływanie na poziomie globalnym, w szczególności w krajach globalnego Południa.

3.2. Projekt 2 – Działania w zakresie edukacji i budowania zdolności dla przyszłych praktyków w dziedzinie sztucznej inteligencji

3.2.1. Cel projektu

Celem projektu 2 jest wsparcie włączania problemu przekierowywania i niewłaściwego stosowania cywilnych badań nad sztuczną inteligencją przez nieodpowiedzialne podmioty do edukacji przyszłych pokoleń praktyków w dziedzinie sztucznej inteligencji. Na dłuższą metę zagwarantuje to, że studenci nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM) kształtujący przyszłość sztucznej inteligencji będą świadomi negatywnego wpływu, jaki na międzynarodowy pokój i bezpieczeństwo mogą mieć przekierowywanie i niewłaściwe stosowanie ich pracy przez nieodpowiedzialne podmioty, oraz że będą dysponować podstawowymi narzędziami niezbędnymi do zidentyfikowania i ograniczenia takiego ryzyka w procesie badań i innowacji.

W ramach tego projektu przeprowadzona zostanie seria warsztatów edukacyjnych i budujących zdolności z edukatorami i studentami we współpracy z wybranymi międzynarodowymi uczelniami i podmiotami branżowymi. Projekt ma zatem na celu opracowanie działań w zakresie budowania zdolności, które edukatorzy i twórcy akademickich programów nauczania mogliby wykorzystać do włączenia do szkolenia przyszłych praktyków w dziedzinie sztucznej inteligencji (np. kursy dotyczące etyki sztucznej inteligencji i odpowiedzialnych innowacji) oraz w zakresie rozważenia ryzyka związanego z przekierowywaniem i niewłaściwym stosowaniem cywilnych badań nad sztuczną inteligencją i innowacji przez nieodpowiedzialne podmioty, a także powiązania ich z szerszym kontekstem pokoju i bezpieczeństwa. Poprzez te warsztaty w ramach projektu nastąpi próba utworzenia sieci zainteresowanych edukatorów, twórców programów nauczania i studentów, którzy wspieraliby rozpowszechnianie i promocję materiałów edukacyjnych projektu i działań związanych z budowaniem zdolności w społeczności edukacyjnej w zakresie sztucznej inteligencji i społeczności praktyków w dziedzinie sztucznej inteligencji. Ten element tworzenia sieci kontaktów ma na celu zapewnienie trwałego charakteru projektów po zakończeniu ich bezpośredniego okresu trwania oraz umożliwienie tworzenia silniejszych powiązań wspierających cywilne zaangażowanie techniczne na rzecz szerszych celów związanych z pokojem, bezpieczeństwem, rozbrojeniem i kontrolą zbrojeń.

3.2.2. Opis projektu

W ramach tego projektu zostanie przeprowadzona seria warsztatów edukacyjnych i budujących zdolności z edukatorami i studentami z wybranych uczelni z całego świata. Będą one stanowiły połączenie wykładów i interaktywnych działań, które zapewnią edukatorom i studentom możliwość zastanowienia się nad tym, w jaki sposób cywilne badania i innowacje w zakresie sztucznej inteligencji mogą zostać przekierowane i niewłaściwie stosowane w sposób, który może stanowić ryzyko dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, oraz w jaki sposób można zidentyfikować takie ryzyko, zapobiec mu lub ograniczyć je w procesie badań i innowacji lub poprzez inne procesy zarządcze. Działania te będą oparte na wcześniejszych pracach pilotażowych na mniejszą skalę przeprowadzonych przez UNODA, która wypróbowała metody współpracy ze studentami kierunków ścisłych i uwrażliwiania ich na znaczenie rozważenia szerszej pojmowanego oddziaływania ich pracy, jak również współpracy ze specjalistami spoza ich rodzimych dziedzin. Konkretnie byłyby to:

- (a) *regionalne warsztaty budowania zdolności dla edukatorów i studentów (4)* – w ich ramach będą prowadzone i promowane działania, które edukatorzy mogą wykorzystać do budowania zdolności studentów STEM w zakresie odpowiedzialnych innowacji w dziedzinie sztucznej inteligencji, ze szczególnym naciskiem na to, jak ocenić i ograniczyć ryzyko związane z przekierowywaniem i niewłaściwym stosowaniem cywilnej technologii w zakresie sztucznej inteligencji przez nieodpowiedzialne podmioty. Każdy warsztat będzie organizowany wspólnie z uniwersytetem z siedzibą w UE i prestiżowym uniwersytetem z innego regionu świata, dzięki czemu zawsze będzie łączył zróżnicowaną grupę uczestników z UE ze

zróżnicowaną grupą uczestników spoza UE. Warsztaty obejmą następnie Amerykę Łacińską i Karaiby, Amerykę Północną, Afrykę oraz Azję i region Pacyfiku. Pozwoli to na udział studentów (na poziomie magisterskim i doktoranckim) z całego świata, w tym z globalnego Południa. Warsztaty byłyby prowadzone głównie w języku angielskim, ale tam, gdzie to możliwe, uczestnicy mieliby możliwość zaangażowania się w działania oparte na alternatywnych grupach językowych; oraz

- (b) *międzynarodowe warsztaty na temat zrównoważonego budowania zdolności (1)* – w ich ramach zostaną wykorzystane wnioski wyciągnięte z warsztatów regionalnych, zostanie ułatwiona wymiana informacji i doświadczeń pomiędzy edukatorami i wybranymi studentami z uczelni zaangażowanych w projekt. Podczas warsztatów omówione zostaną sposoby dopracowania działań i narzędzi wypracowanych w trakcie realizacji projektu oraz upowszechnienia ich poza grupą uczestniczących uczelni. Omówione zostaną również sposoby wspierania zaangażowania studentów – po wejściu przez nich na rynek pracy – na rzecz odpowiedzialnej sztucznej inteligencji, która przeciwdziała ryzyku dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa wynikającym z przekierowywania i niewłaściwego stosowania.

Sieci i obecność SIPRI i UNODA w Afryce, regionie Azji i Pacyfiku, Europie, Ameryce Północnej i Południowej zostaną wykorzystane do ułatwiania i wspierania niektórych aspektów działań, w zależności od potrzeb.

3.2.3. **Oczekiwane rezultaty projektu**

Oczekuje się, że projekt stworzy modele działań w zakresie budowania zdolności i zaangażowania, które edukatorzy i twórcy programów akademickich mogliby powielać, aby uwrażliwić przyszłych praktyków w dziedzinie sztucznej inteligencji na problemy związane z przekierowywaniem i niewłaściwym stosowaniem cywilnej sztucznej inteligencji przez nieodpowiedzialne podmioty oraz na to, jak mogą pomóc w łagodzeniu tych problemów poprzez odpowiedzialne procesy innowacyjne. Oczekuje się, że po zakończeniu działań projektowych uczestnicy (edukatorzy, ale także studenci STEM) będą potrafili wykorzystywać i promować narzędzia, metody i koncepcje odpowiedzialnych innowacji w celu identyfikacji i ograniczania ryzyka przekierowywania i niewłaściwego stosowania w rozwoju i upowszechnianiu cywilnych badań i innowacji w zakresie sztucznej inteligencji.

Oczekuje się również, że rezultatem działań w ramach projektu będzie stworzenie sieci edukatorów, twórców programów nauczania i studentów, którzy nie tylko będą promować działania projektowe w ramach społeczności zajmujących się edukacją w zakresie sztucznej inteligencji i środowisk zawodowych (np. podczas konferencji IEEE Computational Intelligence Society), ale również będą w stanie wnieść swój techniczny wkład w międzynarodowe procesy zarządcze kierowane przez państwo (np. proces Konwencji o Pewnych Broniach Konwencjonalnych dotyczący powstających technologii w obszarze systemów śmiertelności broni autonomicznej).

Krótko- i długoterminowa wartość tych działań zostanie wykazana przez ankiety przed i po zakończeniu działań.

3.3. **Projekt 3 – Ułatwianie zrównoważonego rozwoju na dłuższą metę, upowszechniania i wpływu odpowiedzialnych innowacji w zakresie sztucznej inteligencji na pokój i bezpieczeństwo**

3.3.1. **Cel projektu**

Celem projektu 3 jest ułatwienie zrównoważonego rozwoju na dłuższą metę, upowszechniania i wpływu odpowiedzialnych innowacji w zakresie sztucznej inteligencji jako środka ograniczania ryzyka, jakie dla pokoju i bezpieczeństwa może stanowić przekierowywanie i niewłaściwe stosowanie cywilnych badań i innowacji w zakresie sztucznej inteligencji. Cel ten ma zostać zrealizowany poprzez organizowanie okrągłych stołów z przedstawicielami branży sztucznej inteligencji, wielostronne dialogi, stworzenie publicznego sprawozdania oraz ukierunkowane działania popularyzatorskie. Projekt ma na celu zagwarantowanie, że wyniki tych prac, w szczególności w zakresie edukacji, budowania potencjału i działań na rzecz zaangażowania, dotrą do całej społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją i wpłyną na nią na wszystkich poziomach (od studentów do inżynierów i innych specjalistów w zakresie sztucznej inteligencji) i ponad granicami geograficznymi, sektorowymi i innymi. Aby zwiększyć możliwość wywarcia szerokiego i głębokiego wpływu, konieczna jest współpraca z profesjonalnymi organizacjami działającymi w tej przestrzeni, takimi jak IEEE, oraz prowadzenie wielowymiarowych działań na rzecz zaangażowania w sferach akademickich, branżowych i innych. Takie działania dadzą zainteresowanym przedstawicielom różnych społeczności zajmujących się sztuczną inteligencją możliwość wzięcia odpowiedzialności za problem i przedstawienia własnych poglądów na temat tego, w jaki sposób wysiłki zmierzające do ograniczenia ryzyka mogą być prowadzone i promowane w sposób zrównoważony w obrębie globalnej społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją. Aby projekt okazał się wartościowy w dłuższej perspektywie dla państw, organizacji międzyrządowych i innych, ważne jest również to, aby praktycy w dziedzinie sztucznej inteligencji mogli uczyć się od ekspertów rządowych zaangażowanych w ograniczanie ryzyka w kontekście zbrojenia, kontroli zbrojeń i nieprolifracji, a także współpracować z nimi. Kluczowe znaczenie dla trwałości projektu ma również zagwarantowanie, by spostrzeżenia zebrane w wyniku działań angażujących były przeanalizowane, skonsolidowane i odpowiednio upowszechnione.

3.3.2. Opis projektu

Na projekt składają się następujące kluczowe wątki:

- (a) *wielostronne dialogi na temat „odpowiedzialnych innowacji w zakresie sztucznej inteligencji na rzecz pokoju i bezpieczeństwa” (nie więcej niż 9)* – ta seria wirtualnych spotkań dialogowych zgromadziłaby ekspertów ze środowisk akademickich, badawczych, sektora prywatnego i tradycyjnej kontroli zbrojeń z UE i spoza niej w celu omówienia
- i. tendencji technologicznych, które mogą powodować ryzyko rozprzestrzeniania, przekierowywania i niewłaściwego stosowania mające wpływ na pokój i bezpieczeństwo międzynarodowe;
  - ii. sposobów angażowania się w ograniczanie ryzyka poprzez odpowiedzialne procesy, metody i środki innowacyjne oraz możliwości i wyzwania związane z dialogiem i dzieleniem się wiedzą w gronie społeczności zainteresowanych stron, z uwzględnieniem działających w innych sektorach, takich jak branża biologiczna i chemiczna; oraz
  - iii. potencjalnej wartości, celu i formatu samowystarczalnej sieci ekspertów i działań w zakresie dialogu. Grupa ekspertów będzie spotykać się kilka razy w roku i pracować nad zorganizowaniem dwóch publicznych wydarzeń dla szerszej społeczności.

Z dziewięciu wirtualnych spotkań dwa mają być otwarte dla publiczności, aby ułatwić szersze konsultacje.

- (b) *okrągłe stoły dla sektora prywatnego (nie więcej niż 6)* – ta seria wirtualnych okrągłych stołów zainicjuje dialog z podmiotami zajmującymi się odpowiedzialnymi procesami innowacyjnymi w zakresie sztucznej inteligencji w sektorze prywatnym (np. partnerstwa w zakresie sztucznej inteligencji) na temat tego, w jaki sposób mogą one przyczynić się do zminimalizowania ryzyka związanego z przekierowywaniem i niewłaściwym stosowaniem technologii cywilnej sztucznej inteligencji przez nieodpowiedzialne podmioty, a także zbadać ewentualne zachęty do takiego działania w ramach rozwoju sektora prywatnego. Wśród tematów znajdują się
- i. znaczenie kontekstu bezpieczeństwa międzynarodowego i rozbrojenia dla sektora prywatnego;
  - ii. środowisko(-a) prawne, w którym(-ych) sztuczna inteligencja jest rozwijana, wdrażana i eksploatowana na całym świecie;
  - iii. kwestia, w jaki sposób wykorzystać mechanizmy oceny ryzyka i inne środki, które są częścią procesów odpowiedzialnej innowacji i programów zapewniania zgodności przepisów dotyczących działalności przedsiębiorstw lub mogą być do tych procesów i programów włączone; oraz
  - iv. wnioski, jakie można wyciągnąć z innych branż, procesów i ram odnoszących się do kontroli zbrojeń (np. branża biologiczna i chemiczna).
- (c) *sprawozdanie na temat perspektyw społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją w zakresie kontroli zbrojeń i ograniczania ryzyka w sztucznej inteligencji, skierowane do środowisk zajmujących się sztuczną inteligencją i kontrolą zbrojeń (1)* – opracowanie tego sprawozdania pozwoli uchwycić i skonsolidować ustalenia i zalecenia projektu w jednym dokumencie referencyjnym skierowanym zarówno do odpowiedzialnych społeczności zajmujących się cywilną sztuczną inteligencją, jak i do społeczności zajmujących się kontrolą zbrojeń. W sprawozdaniu zostanie omówione, w jaki sposób można zidentyfikować, ocenić i rozwiązać międzynarodowe ryzyko dla pokoju i bezpieczeństwa związane z przekierowywaniem i niewłaściwym stosowaniem cywilnych badań i innowacji w zakresie sztucznej inteligencji.
- (d) *wydarzenia związane z upowszechnianiem, ukierunkowane na konsultacje i zaangażowanie społeczności zajmujących się sztuczną inteligencją i kontrolą zbrojeń (do uzgodnienia)* – zespół będzie szukał możliwości przekazania informacji o pracach, ich wynikach i zaleceniach w trakcie trwania projektu. Format wydarzeń i treść prezentacji będą dostosowane do potrzeb grup docelowych. Mogą to być spotkania CONOP, Europejskiego Zgromadzenia Sojuszu AI; grupy ekspertów rządowych ds. nowych technologii w dziedzinie śmiertelnych autonomicznych systemów broni; Międzyagencyjnej Grupy Roboczej ds. Sztucznej Inteligencji (LAWG-AI); inicjatywy Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego *AI for Good*; Dorocznego Dialogu Innowacyjnego UNIDIR; oraz Instytutu Inżynierów Elektryki i Elektroniki. Zespół będzie również dążył do nawiązania dwustronnej współpracy z odpowiednimi zainteresowanymi stronami z rządu, środowisk akademickich i sektora prywatnego.

3.3.3. Oczekiwane wyniki projektu

Oczekuje się, że projekt ten położy podwaliny pod zrównoważony rozwój, upowszechnianie i wpływ odpowiedzialnych innowacji w procesach związanych ze sztuczną inteligencją dotyczących ryzyka związanego z rozprzestrzenianiem, przekierowywaniem i niewłaściwym stosowaniem oraz skutków tego ryzyka dla pokoju i bezpieczeństwa wykraczających poza bezpośredni okres obowiązywania decyzji Rady.

Oczekuje się, że wielostronny dialog zapewni model wymiany informacji i współpracy w zakresie ograniczania ryzyka nie tylko w ramach globalnej społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją, ale także pomiędzy odpowiedzialną społecznością zajmującą się cywilną sztuczną inteligencją a społecznościami zajmującymi się rozbrojeniem, kontrolą zbrojeń i nieproliferacją. Taki model mógłby zostać wykorzystany do zaznajomienia decydentów z kluczowymi osiągnięciami technologicznymi i naukowymi istotnymi dla odpowiedzialnych innowacji w zakresie sztucznej inteligencji, a także do zapoznania odbiorców technicznych ze środowiskiem, w które obecnie angażują się decydenci. Oczekuje się, że projekt ułatwi trwałe relacje i zaangażowanie pomiędzy zainteresowanymi podmiotami w obrębie tych różnych społeczności i pomiędzy nimi. Oczekuje się, że takie heterogeniczne efekty sieciowe umożliwią większy rozwój i powszechną promocję odpowiedzialnych innowacji w dziedzinie sztucznej inteligencji na rzecz pokoju i bezpieczeństwa poza ramami czasowymi projektu.

Oczekuje się, że dialog sektora prywatnego umożliwi większe i głębsze zaangażowanie sektora prywatnego zajmującego się sztuczną inteligencją w identyfikację, zapobieganie i ograniczanie ryzyka dla pokoju i bezpieczeństwa wynikającego z przekierowywania i niewłaściwego stosowania cywilnych badań i innowacji w zakresie sztucznej inteligencji. Oczekuje się, że projekt zapewni kluczowym uczestnikom procesów w sektorze prywatnym większe zrozumienie i poczucie odpowiedzialności za problemy, które stara się rozwiązać. Ponadto ma on na celu ułatwienie (szerszego) przyjęcia i wdrożenia procesów, metod i środków odpowiedzialnych innowacji w istniejących mechanizmach i procedurach zarządzania ryzykiem korporacyjnym.

Oczekuje się, że wielostronny dialog i okrągły stół sektora prywatnego przyniosą również spostrzeżenia dotyczące szeregu istotnych kwestii, w tym a) sposobu dalszego dopracowania i zastosowania metod i środków odpowiedzialnych innowacji w celu identyfikacji, zapobiegania i ograniczania ryzyka wynikającego z przekierowywania i niewłaściwego stosowania cywilnych badań i innowacji w zakresie sztucznej inteligencji; b) sposobu pozytywnego wykorzystywania badań i innowacji w zakresie sztucznej inteligencji, aby wspierać cele związane z pokojem i bezpieczeństwem (np. zastosowania we wczesnym ostrzeganiu przed konfliktami i w pomocy humanitarnej); oraz c) sposobu ułatwienia szerszego dialogu i wymiany informacji między działaniami na rzecz ograniczania ryzyka podejmowanymi przez odpowiedzialną społeczność zajmującą się cywilną sztuczną inteligencją (np. różne inicjatywy prowadzone przez IEEE) a wysiłkami podejmowanymi już przez społeczność zajmującą się rozbrojeniem, kontrolą zbrojeń i nieproliferacją na szczeblu międzyrządowym.

W ramach sprawozdania i działań w zakresie upowszechniania nastąpi analiza, konsolidacja i upowszechnienie spostrzeżeń uzyskanych w ramach projektów 1, 2 i 3, co będzie skutkowało wsparciem promowania ustaleń i zaleceń wynikających z działań projektowych w obrębie globalnej społeczności zajmującej się sztuczną inteligencją, jak również w ramach społeczności zaangażowanej w politykę w tym zakresie. Oczekuje się również, że pomogą one w zapewnieniu trwałości wpływu po upływie okresu realizacji projektów.

4. CZAS TRWANIA

Całkowity szacowany czas realizacji projektów wynosi 36 miesięcy.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2022/2270**z dnia 18 listopada 2022 r.****w sprawie zmiany decyzji (WPZiB) 2019/2108 wspierającej zwiększenie bezpieczeństwa biologicznego i biologicznego bezpieczeństwa fizycznego w Ameryce Łacińskiej zgodnie z wdrożeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w sprawie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 9 grudnia 2019 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2019/2108 ⁽¹⁾, która przewiduje 36-miesięczny okres realizacji od daty zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3 tej decyzji, w odniesieniu do projektów, o których mowa w jej art. 1.
- (2) Okres realizacji umowy kończy się 20 grudnia 2022 r.
- (3) W dniu 12 września 2022 r. sekretarz wykonawczy Międzyamerykańskiego Komitetu przeciwko Terroryzmowi Organizacji Państw Amerykańskich (OPA/CICTE), który jest odpowiedzialny za techniczną realizację projektów, o których mowa w art. 1 decyzji (WPZiB) 2019/2108, wystąpił o 14-miesięczne bezkosztowe przedłużenie okresu realizacji tej decyzji. Przedłużenie to umożliwi OPA/CICTE realizację części projektów, o których mowa w art. 1 decyzji 2019/2108, na których realizację negatywnie wpłynęła pandemia COVID-19.
- (4) Przedłużenie okresu realizacji projektów, o których mowa w art. 1 decyzji Rady (WPZiB) 2019/2108, do dnia 20 lutego 2024 r. nie ma żadnych skutków dla zasobów finansowych.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2019/2108,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 5 ust. 2 decyzji (WPZiB) 2019/2108 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejsza decyzja traci moc z dniem 20 lutego 2024 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

(¹) Decyzja (WPZiB) 2019/2108 z dnia 9 grudnia 2019 r. wspierająca zwiększenie bezpieczeństwa biologicznego i biologicznego bezpieczeństwa fizycznego w Ameryce Łacińskiej zgodnie z wdrożeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w sprawie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia (Dz.U. L 318 z 10.12.2019, s. 123).

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. BEK

DECYZJA RADY (UE) 2022/2271**z dnia 18 listopada 2022 r.****w sprawie upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji dotyczących umowy o statusie między Unią Europejską a Republiką Albanii dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w Republice Albanii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) i d), art. 79 ust. 2 lit c) oraz art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W okolicznościach, w których konieczne jest rozmieszczenie w państwach trzecich zespołów zarządzania granicami ze stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, a członkowie zespołów będą wykonywać uprawnienia wykonawcze, art. 73 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 ⁽¹⁾ stanowi, że Unia powinna zawrzeć z danym państwem trzecim umowę o statusie na podstawie art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (2) Należy rozpocząć negocjacje w celu zawarcia umowy o statusie z Republiką Albanii dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Republiki Albanii.
- (3) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽²⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (4) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komisja zostaje niniejszym upoważniona do rozpoczęcia negocjacji, w imieniu Unii, w sprawie umowy o statusie między Unią Europejską a Republiką Albanii dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Republiki Albanii.

Artykuł 2

Negocjacje są prowadzone na podstawie wytycznych negocjacyjnych Rady określonych w addendum do niniejszej decyzji i w konsultacji z właściwą grupą roboczą Rady.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. BEK

DECYZJA RADY (UE) 2022/2272**z dnia 18 listopada 2022 r.****w sprawie upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji dotyczących umowy o statusie między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w Bośni i Hercegowinie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) i d), art. 79 ust. 2 lit. c) oraz art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W okolicznościach, w których konieczne jest rozmieszczenie w państwach trzecich zespołów zarządzania granicami ze stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, a członkowie zespołów będą wykonywać uprawnienia wykonawcze, art. 73 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 ⁽¹⁾ stanowi, że Unia powinna zawrzeć z danym państwem trzecim umowę o statusie na podstawie art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (2) Należy rozpocząć negocjacje w celu zawarcia umowy o statusie z Bośnią i Hercegowiną dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Bośni i Hercegowiny.
- (3) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽²⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (4) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komisja zostaje niniejszym upoważniona do rozpoczęcia negocjacji, w imieniu Unii, w sprawie umowy o statusie między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Bośni i Hercegowiny.

Artykuł 2

Negocjacje są prowadzone na podstawie wytycznych negocjacyjnych Rady określonych w addendum do niniejszej decyzji i w konsultacji z właściwą grupą roboczą Rady.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. BEK

DECYZJA RADY (UE) 2022/2273**z dnia 18 listopada 2022 r.****w sprawie upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji dotyczących umowy o statusie między Unią Europejską a Czarnogórą dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w Czarnogórze**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) i d), art. 79 ust. 2 lit c) oraz art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W okolicznościach, w których konieczne jest rozmieszczenie w państwach trzecich zespołów zarządzania granicami ze stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, a członkowie zespołów będą wykonywać uprawnienia wykonawcze, art. 73 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 ⁽¹⁾ stanowi, że Unia powinna zawrzeć z danym państwem trzecim umowę o statusie na podstawie art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (2) Należy rozpocząć negocjacje w celu zawarcia umowy o statusie z Czarnogórą dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Czarnogóry.
- (3) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽²⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (4) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komisja zostaje niniejszym upoważniona do rozpoczęcia negocjacji, w imieniu Unii, w sprawie umowy o statusie między Unią Europejską a Czarnogórą dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Czarnogóry.

Artykuł 2

Negocjacje są prowadzone na podstawie wytycznych negocjacyjnych Rady określonych w addendum do niniejszej decyzji i w konsultacji z właściwą grupą roboczą Rady.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. BEK

DECYZJA RADY (UE) 2022/2274**z dnia 18 listopada 2022 r.****w sprawie upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji dotyczących umowy o statusie między Unią Europejską a Republiką Serbii dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w Republice Serbii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) i d), art. 79 ust. 2 lit c) oraz art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W okolicznościach, w których konieczne jest rozmieszczenie w państwach trzecich zespołów zarządzania granicami ze stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, a członkowie zespołów będą wykonywać uprawnienia wykonawcze, art. 73 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 ⁽¹⁾ stanowi, że Unia powinna zawrzeć z danym państwem trzecim umowę o statusie na podstawie art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (2) Należy rozpocząć negocjacje w celu zawarcia umowy o statusie z Republiką Serbii dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Republiki Serbii.
- (3) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽²⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (4) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komisja zostaje niniejszym upoważniona do rozpoczęcia negocjacji, w imieniu Unii, w sprawie umowy o statusie między Unią Europejską a Republiką Serbii dotyczącej działań operacyjnych prowadzonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej na terytorium Republiki Serbii.

Artykuł 2

Negocjacje są prowadzone na podstawie wytycznych negocjacyjnych Rady określonych w addendum do niniejszej decyzji i w konsultacji z właściwą grupą roboczą Rady.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. BEK

DECYZJA RADY (WPZiB) 2022/2275**z dnia 18 listopada 2022 r.****w sprawie wsparcia opracowania uznanego na poziomie międzynarodowym systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją (AAMVS) w celu zapobiegania nielegalnej proliferacji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 listopada 2018 r. Rada przyjęła Strategię UE na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) oraz amunicji do tych rodzajów broni, zatytułowaną „Zabezpieczenie broni, ochrona obywateli” (zwaną dalej „strategią UE dotyczącą BSiL”). Celem strategii UE dotyczącej BSiL jest wyznaczenie kierunku zintegrowanych, zbiorowych i skoordynowanych działań na poziomie europejskim, aby zapobiegać nielegalnemu nabywaniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni przez terrorystów, przestępców i inne nieupoważnione podmioty oraz ograniczać możliwości takiego nabywania, a także propagować rozliczalność i odpowiedzialność w odniesieniu do legalnego handlu bronią.
- (2) W strategii UE dotyczącej BSiL zauważa się, że niski poziom ochrony zasobów to jeden z kluczowych czynników umożliwiających przenikanie broni i amunicji z rynków legalnych na rynki nielegalne. Unia i jej państwa członkowskie są zaangażowane w udzielanie pomocy innym krajom, aby usprawnić zarządzanie zasobami będącymi w posiadaniu państwa oraz poprawić ich ochronę poprzez wzmocnienie krajowych ram ustawodawczych i administracyjnych, a także wzmocnienie instytucji, które regulują legalne dostawy i zarządzanie zasobami BSiL.
- (3) Biuro Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Rozbrojenia (UNODA) opracowało normy i dobre praktyki w zakresie zarządzania bronią strzelecką i amunicją, w szczególności międzynarodowe wytyczne techniczne dotyczące amunicji (IATG) oraz modułowe kompendium na temat wdrażania kontroli broni strzeleckiej (MOSAIC), wcześniej znane jako międzynarodowe standardy kontroli broni strzeleckiej (ISACS). W strategii UE dotyczącej BSiL Unia zobowiązuje się do propagowania i wdrażania norm i dobrych praktyk.
- (4) W dniu 30 czerwca 2018 r. trzecia konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) poświęcona przeglądowi postępów w realizacji programu działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach przyjęła dokument końcowy, w którym państwa potwierdzają swoje zobowiązanie do zapobiegania przenikaniu broni strzeleckiej i lekkiej i zwalczania tego zjawiska. Państwa potwierdziły, że zdwoją wysiłki krajowe na rzecz zapewnienia bezpiecznego, zapewniającego ochronę oraz skutecznego zarządzania zasobami broni strzeleckiej i lekkiej będącymi w posiadaniu rządów, w szczególności w sytuacji konfliktowej i pokonfliktowej. Państwa potwierdziły także stosowanie odpowiednich norm międzynarodowych w usprawnianiu realizacji programu działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach.
- (5) W dniu 24 grudnia 2021 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło rezolucję 76/233 ustanawiającą otwartą grupę roboczą w celu opracowania zestawu zobowiązań politycznych jako nowych globalnych ram, które mają wyeliminować istniejące luki w zarządzaniu amunicją w całym cyklu jej życia. Podczas zorganizowanego w 2022 r. ósmego, odbywającego się co dwa lata, posiedzenia państw służącego analizie realizacji programu działania ONZ odnotowano ustanowienie otwartej grupy roboczej.
- (6) W Agendzie ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 potwierdzono, że zwalczanie nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką jest niezbędne, aby osiągnąć wiele celów zrównoważonego rozwoju, w tym celów związanych z pokojem, sprawiedliwością i silnymi instytucjami, zmniejszeniem ubóstwa, wzrostem gospodarczym, zdrowiem, równouprawnieniem płci oraz bezpieczeństwem miast. Dlatego też w ramach celu zrównoważonego rozwoju nr 16.4 wszystkie państwa zobowiązały się do znaczącego zmniejszenia nielegalnych przepływów finansowych i przepływów broni.

- (7) W planie działań na rzecz rozbrojenia, „Zabezpieczenie naszej wspólnej przyszłości”, przedstawionym w dniu 24 maja 2018 r., Sekretarz Generalny ONZ wezwał do zajęcia się problemem nadmiernego gromadzenia broni konwencjonalnej i nielegalnego handlu tą bronią oraz do wspierania krajowych podejść do kwestii broni strzeleckiej. Unia zdecydowała się wesprzeć zawarte w planie działań działanie 22 dotyczące zabezpieczenia nadmiernych i niewłaściwie utrzymywanych zapasów.
- (8) W dniu 4 grudnia 2017 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło rezolucję 72/55 dotyczącą problemów wynikających z gromadzenia nadmiernych zapasów broni konwencjonalnej. Rezolucja ta wspiera inicjatywy na poziomie międzynarodowym, regionalnym i krajowym, które pozwalają lepiej zrozumieć, jak usprawnić zrównoważone zarządzanie amunicją, w tym poprzez wdrożenie IATG.
- (9) Genewskie Międzynarodowe Centrum Humanitarnego Rozminowywania (GICHD) przyczynia się do opracowania, przeglądu i propagowania międzynarodowych standardów rozminowywania oraz – za pośrednictwem Zespołu Doradczego ds. Zarządzania Amunicją (AMAT) – do opracowania, przeglądu i upowszechniania IATG. Zespół AMAT powstał w wyniku wspólnej inicjatywy GICHD i UNODA w odpowiedzi na pilną potrzebę wsparcia państw w zakresie bezpiecznego, zapewniającego ochronę i skutecznego zarządzania amunicją, zgodnie z IATG.
- (10) Unia rozpoczęła badanie możliwości ustanowienia uznanego na poziomie międzynarodowym systemu walidowania polityki i praktyk w zakresie broni i amunicji na poziomie państw i na poziomie użytkowników końcowych. Decyzją Rady (WPZiB) 2020/979 ⁽¹⁾ powierzono zespołowi AMAT projekt dotyczący opracowania uznanego na poziomie międzynarodowym systemu AAMVS w celu zapobiegania nielegalnej proliferacji i przypadkowym wybuchom.
- (11) Istnieją co prawda różne międzynarodowe normy, wytyczne i dobre praktyki dotyczące zarządzania zapasami i ich ochrony, brak jest jednak uznanej na poziomie międzynarodowym metody gwarantowania, że państwo trzecie lub użytkownik końcowy mają zdolności w zakresie zapobiegania „przenikaniu” ich zapasów broni i amunicji, o którym mowa w art. 11 Traktatu o handlu bronią. Uznana na poziomie międzynarodowym metoda niezależnego walidowania zgodności z międzynarodowymi normami zarządzania bronią pozwoli zmierzyć wpływ unijnej pomocy państwom trzecim w zakresie zarządzania zapasami broni, a także pomoże w przeprowadzaniu oceny ryzyka w kontekście kontroli wywozu broni,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Z myślą o realizacji strategii UE dotyczącej BSiL celem niniejszej decyzji jest wspieranie wysiłków mających zapewnić bezpieczne i zapewniające ochronę zarządzanie BSiL i amunicją poprzez usprawnienie procesów decyzyjnych zainteresowanych stron działających w dziedzinie kontroli wywozu oraz międzynarodowej współpracy i pomocy.
2. Zgodnie z ust. 1 cele niniejszej decyzji są następujące:
  - a) utworzenie AAMVS, który będzie operacyjny; oraz
  - b) wspieranie wysiłków organizacji regionalnych i należących do nich państw członkowskich w zakresie opracowywania ich własnych AAMVS.
3. Szczegółowy opis projektu znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Za wdrożenie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”).

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/979 z dnia 7 lipca 2020 r. w sprawie wsparcia opracowania uznanego na poziomie międzynarodowym systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją zgodnie z otwartymi normami międzynarodowymi (Dz.U. L 218 z 8.7.2020, s. 1).

2. Techniczną realizacją projektu, o którym mowa w art. 1, zajmuje się Genewskie Międzynarodowe Centrum Humanitarne Rozminowywania (GICHD) oraz jego wyspecjalizowana agencja – Zespół Doradczy ds. Zarządzania Amunicją (AMAT).

3. GICHD i AMAT wykonują swoje zadania pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z GICHD.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację finansowanego przez Unię projektu wynosi 1 792 690,84 EUR.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty odniesienia, o której mowa w ust. 1, zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera z GICHD niezbędną umowę. Umowa przewiduje, że GICHD musi zapewnić wyeksponowanie wkładu Unii stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dokłada starań, aby umowę, o której mowa w ust. 3, zawarto możliwie najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Komisja informuje Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy.

Artykuł 4

1. Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wdrożenia niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez GICHD. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny przeprowadzanej przez Radę.

2. Komisja składa sprawozdania z aspektów finansowych projektu, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

2. Niniejsza decyzja wygasa 36 miesięcy od daty zawarcia umowy, o której mowa w art. 3 ust. 3. Niniejsza decyzja wygasa jednak po upływie sześciu miesięcy od daty jej wejścia w życie, w przypadku gdy umowa ta nie zostanie zawarta w tym okresie.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2022 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

M. BEK

ZAŁĄCZNIK

DOKUMENT PROJEKTOWY

OPRACOWANIE UZNANEGO NA POZIOMIE MIĘDZYNARODOWYM SYSTEMU WALIDOWANIA ZARZĄDZANIA BRONIĄ I AMUNICJĄ (AAMVS) W CELU ZAPOBIEGANIA NIELEGALNEJ PROLIFERACJI**1. Kontekst**

W społeczności zajmującej się kontrolą zbrojeń panuje coraz większa zgoda co do tego, że skuteczne zarządzanie zapasami odgrywa kluczową rolę we wzmacnianiu środków kontroli wywozu zapobiegających przenikaniu broni. W dokumencie roboczym przygotowanym na 7. Konferencję Państw-Stron (CSP7) Traktatu o handlu bronią przewodniczący CSP7 wezwał państwa-strony, aby „rozważyły wszystkie aspekty zarządzania zapasami, zarówno przed wydaniem pozwolenia na wywóz, jak i w odniesieniu do bezpiecznego i chronionego przechowywania po dostawie”. Ponadto zachęcił „państwa-importerów i państwa-eksporterów do uzgodnienia szczegółowych warunków i gwarancji dotyczących obiektów wykorzystywanych do przechowywania, oznaczania produktów lub kontroli użytkowników końcowych, przed wywozem” – byłoby to działanie uzupełniające wymianę informacji na temat nielegalnych działań (art. 11 ust. 5 i art. 15 ust. 4 Traktatu o handlu bronią). Przewodniczący CSP7 zaproponował również, aby państwa-strony – w ramach stosowania art. 13 ust. 2 – przekazywały informacje na temat środków, które wprowadziły, aby poprawić bezpieczeństwo fizyczne i zarządzanie zapasami (PSSM), jako przykład działań podjętych w celu zapobiegania przenikaniu broni i rozwiązania problemu przenikania broni ⁽¹⁾.

Zagwarantowanie, zgodnie z dokumentem roboczym przewodniczącego CSP7, by państwa trzecie stosowały odpowiednie praktyki w zakresie zarządzania zapasami, stanowi nadal duże wyzwanie. Dziedzina ta ma charakter techniczny, a informacje są traktowane jako szczególnie chronione. Utrudnia to wymianę informacji. W wielu sektorach – prywatnych i publicznych – oceny zgodności są wykorzystywane do zapewnienia gwarancji w odniesieniu do skuteczności, bezpieczeństwa i ochrony produktów i usług. Dzięki ocenom zgodności można stosować uznane na poziomie międzynarodowym metody ustalania, czy dany produkt lub dana usługa są zgodne z przyjętymi normami i standardami. Istnieją co prawda różne międzynarodowe standardy, wytyczne i dobre praktyki dotyczące zarządzania zapasami i ich ochrony, brak jest jednak uznanej na poziomie międzynarodowym metody gwarantowania, że państwo trzecie lub użytkownik końcowy mają zdolności w zakresie zapobiegania przenikaniu (art. 11 ust. 1 Traktatu o handlu bronią) ich zapasów broni i amunicji.

W tym kontekście Unia Europejska (UE) od 2020 r. bada możliwości ustanowienia uznanego na poziomie międzynarodowym systemu walidowania polityk i praktyk w zakresie broni i amunicji na poziomie państw i użytkowników końcowych. Przyjmując decyzję Rady (WPZiB) 2020/979, zmienioną następnie decyzją Rady (WPZiB) 2021/2075, UE powierzyła Zespołowi Doradczemu ds. Zarządzania Amunicją (AMAT), działającemu w ramach Genewskiego Międzynarodowego Centrum Humanitarnego Rozminowywania (GICHD), projekt dotyczący opracowania uznanego na poziomie międzynarodowym systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją (AAMVS) w celu zapobiegania nielegalnej proliferacji i przypadkowym wybuchom. Był to projekt wieloletni, podzielony na konkretne fazy z wyznaczonymi celami i wynikami.

Celem fazy pierwszej (decyzja WPZiB 2020/979) było zbadanie możliwości utworzenia uznanego na poziomie międzynarodowym systemu walidowania polityk w zakresie zarządzania bronią strzelecką i lekką (BSiL) i amunicją. Wykonalność systemu oceniono w siedmiu kategoriach: pod względem technicznym, politycznym, zgodności z prawem, ekonomicznym, pod względem bezpieczeństwa wojskowego oraz bezpieczeństwa i ochrony społeczności, a także pod względem wykonalności w rozsądnym terminie. Po przeprowadzeniu oceny stwierdzono, że chociaż nie ma żadnych „sygnałów ostrzegawczych” wskazujących, że nie można opracować takiego systemu, polityczna gotowość do uczestnictwa zainteresowanych stron w takim systemie zależy będzie w końcowym rozrachunku od ostatecznego kształtu systemu. Zainteresowane strony nie mogły zatem podjąć zobowiązań do czasu wyjaśnienia kwestii dotyczących ostatecznego kształtu systemu.

Celem fazy drugiej (decyzja WPZiB 2021/2075) było opracowanie narzędzia oceny, które posłuży za podstawę systemu, oraz określenie odpowiednich wariantów dotyczących AAMVS. Utworzono narzędzie do samooceny i zbadano potencjalne warianty w zakresie systemu walidowania. Projekt zakończył się przedstawieniem zalecanego podejścia do opracowania operacyjnego AAMVS.

Co to jest AAMVS?

Informacje na temat ogólnego stanu praktyk w zakresie zarządzania bronią i amunicją są istotne dla wielu zainteresowanych stron, zarówno krajowych, jak i zagranicznych. Na przykład organy odpowiedzialne za kontrolę wywozu mogłyby zwiększyć skuteczność swoich ocen ryzyka przenikania broni przeprowadzanych przed wydaniem pozwolenia na wywóz, poprawiając swoją analizę etapu przechowywania po dostawie; ponadto w ramach współpracy międzynarodowej i udzielania pomocy można w większym stopniu uwzględniać potrzeby wynikające z analizy aktualnych zdolności.

⁽¹⁾ Projekt dokumentu roboczego przygotowanego przez przewodniczącego CSP7: Wzmacnianie wysiłków na rzecz eliminowania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz zapewnienia skutecznego zarządzania zapasami.

AAMVS ma ułatwić wymianę informacji na temat zdolności użytkowników końcowych do utrzymywania bezpiecznych i chronionych zapasów. W tym celu oceniane są zdolności w zakresie struktury systemu zarządzania użytkownikami końcowymi, a punktem odniesienia oceny są uznane na poziomie międzynarodowym najlepsze praktyki określone w międzynarodowych wytycznych technicznych dotyczących amunicji (IATG) i w modułowym kompendium na temat wdrażania kontroli broni strzeleckiej (MOSAIC).

Centralnym elementem AAMVS są narzędzia opracowane podczas wdrażania decyzji Rady (WPZiB) 2021/2075. Znormalizowana samoocena, jedno z głównych narzędzi opracowanych podczas wdrażania decyzji WPZiB 2021/2075, przewiduje stosowanie metody, która analizuje stopień zaawansowania ram systemu zarządzania zdefiniowanych w elementach zapewniania zdolności, które to elementy określono w IATG 01:35. Tę samoocenę uzupełnia dokument z wytycznymi dotyczącymi interpretacji wyników. Narzędzie samo w sobie może służyć jako narzędzie dwustronnej wymiany informacji na temat ogólnego stanu praktyk w zakresie zarządzania bronią i amunicją stosowanych przez siły zbrojne.

AAMVS staje się „systemem” w momencie, w którym przedmiotowe narzędzie zaczyna być powszechnie stosowane przez całą organizację w celu wspierania wspólnych potrzeb. Organizacje składające się z państw członkowskich, w których obowiązują wspólne wymogi w zakresie kontroli wywozu, przepisy dotyczące wywozu lub cele w zakresie budowania zdolności lub które mają wspólne potrzeby w zakresie monitorowania wdrażania instrumentu, to główni kandydaci do skorzystania z utworzenia systemu. W każdym przypadku wymianę informacji dodatkowo ułatwia wspólna platforma. Znormalizowana ocena mogłaby być wykorzystywana do zaspokajania potrzeb wielu zainteresowanych stron. Samoocena mogłaby być ważna przez wiele lat, co pozwoliłoby na wymianę analiz posiadających już upoważnienie z zatwierdzonymi zainteresowanymi stronami. Mogłoby to zmniejszyć obciążenie sprawozdawcze użytkownika końcowego, a jednocześnie zwiększyć skuteczność umiejętności urzędników ds. kontroli wywozu w zakresie dostępu do informacji – na etapie poprzedzającym wydanie pozwolenia – na temat warunków przechowywania po dostawie obowiązujących u potencjalnego importującego użytkownika końcowego.

Istnieje wiele możliwości utworzenia systemu AAMVS. Dzięki temu dana organizacja może dostosować system do swoich szczególnych potrzeb. Niektóre organizacje mogą korzystać z utworzenia systemu walidowania, w ramach którego możliwe jest dzielenie się między upoważnionymi użytkownikami jedną znormalizowaną analizą. Inne organizacje mogą uznać walidowanie za problematyczne i w związku z tym mogą wybrać mniej szczegółowe możliwości wymiany informacji. Ustalenie, które cechy są akceptowalne dla każdej organizacji, będzie mieć kluczowe znaczenie dla opracowywania systemów AAMVS.

W oparciu o wyżej wymienione wyniki i wnioski faza III projektu skoncentruje się na dalszym opracowywaniu AAMVS. Przyjęte zostanie regionalne podejście do opracowywania systemów walidowania – koncentrujące się na określeniu i wykorzystaniu istniejących regionalnych struktur organizacyjnych i mechanizmów służących do wymiany informacji, a także na opracowywaniu odpowiednich metod i narzędzi potrzebnych do walidowania krajowych systemów zarządzania bronią i amunicją (w tym poprzez opracowanie narzędzia do samooceny i odpowiednich wytycznych umożliwiających przeprowadzenie oceny i interpretowanie jej wyników).

2. Podejście techniczne

Niniejszy projekt ma na celu opracowanie niezależnych systemów walidowania zarządzania bronią i amunicją (AAMVS) w ramach istniejących regionalnych struktur organizacyjnych. Każdy system będzie funkcjonował niezależnie i będzie opierać się na narzędziach i wytycznych metodologicznych opracowanych podczas wdrażania decyzji Rady (WPZiB) 2021/2075. Przedmiotowe narzędzie obejmuje znormalizowaną metodę samooceny dostosowaną do kontekstu i standardów obowiązujących w danym regionie, uzgodniony proces walidowania lub punktacji, który może wykorzystywać wiedzę fachową z regionu do celów analizowania wyników samooceny, platformę wymiany informacji ułatwiającą przekazywanie określonych informacji upoważnionym organom wnioskującym oraz ograniczone ramy zarządzania pomagające utrzymać zrównoważony charakter systemu.

Wdrażając niniejszy projekt, UE zaprojektowałaby, opracowała, przetestowała i wdrożyła pierwszy regionalny system AAMVS. Unijny AAMVS służyłby jako platforma, dzięki której państwa członkowskie będą mogły, wykorzystując znormalizowany format, zarówno wymieniać między sobą informacje na temat praktyk w zakresie zarządzania bronią i amunicją, opierające się na samoocenie przeprowadzanej przez użytkowników końcowych w państwach trzecich, jak i mieć dostęp do takich informacji. UE w sposób aktywny przyczyniłaby się do zaprojektowania wszystkich cech systemu, wykorzystując sieć ekspertów z UE i z państw członkowskich UE, która służyłaby doradztwem we wszystkich obszarach projektu. Za ułatwienie dyskusji z tą siecią i za wdrażanie projektu odpowiadać będzie GICHD.

Unijny AAMVS zwiększyłby umiejętności Grupy Roboczej ds. Nieproliferaacji i Wywozu Broni (podgrupa COARM), działających w państwach członkowskich organów odpowiedzialnych za kontrolę wywozu oraz Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju (EPF) w zakresie analizowania ryzyka przenikania broni po dostawie i ryzyka przypadkowego wybuchu związanych z systemami zarządzania bronią i amunicją stosowanymi przez danego użytkownika końcowego. Informacje te mogłyby pomóc w przygotowywaniu przez nie ocen ryzyka przenikania broni przeprowadzanych przed wydaniem

pozwolenia. Samoocena w ramach AAMVS mogłaby również być przydatna Grupie Roboczej ds. Nieprolifracji i Wywozu Broni (podgrupa CONOP) oraz mogłaby wspierać działania w zakresie pomocy międzynarodowej i budowania zdolności prowadzone przez państwa członkowskie UE: zawierałaby znormalizowaną ocenę zgodności przepisów dotyczących zarządzania bronią i amunicją z międzynarodowymi dobrymi praktykami. Pomogłoby to w identyfikowaniu słabych punktów i potrzeb i tym samym w przekierowywaniu wysiłków na rzecz budowania zdolności do obszarów, w których zasoby są najbardziej potrzebne.

Niniejszy projekt uwrażliwi również inne podregiony na AAMVS oraz na korzyści płynące z opracowania znormalizowanego podejścia do oceny i wymiany informacji na temat praktyk w zakresie zarządzania bronią i amunicją. Celem takiego uwrażliwiania jest zachęcenie innych organizacji regionalnych do opracowywania odpowiednich systemów AAMVS i wspieranie stosowania narzędzia do samooceny. Przedmiotowe wysiłki będą się opierać na działaniach informacyjnych przeprowadzonych podczas wdrażania decyzji Rady (WPZiB) 2020/979 i (WPZiB) 2021/2075. Jeżeli w trakcie działań uwrażliwiających organizacja regionalna zwróci się o wsparcie w opracowywaniu AAMVS, możliwe będzie w ramach projektu przekierować zasoby w celu wsparcia tych wysiłków.

3. Cele ogólne

Głównym celem niniejszego projektu jest wspieranie wysiłków mających zapewnić bezpieczne i zapewniające ochronę zarządzanie BSIL i amunicją poprzez usprawnienie procesów decyzyjnych zainteresowanych stron działających w dziedzinie kontroli wywozu oraz międzynarodowej współpracy i pomocy.

Cel ten zostanie osiągnięty poprzez zwiększenie przejrzystości praktyk w zakresie zarządzania BSIL i amunicją stosowanych przez użytkowników końcowych w państwie trzecim. Mając więcej informacji na temat tych praktyk, zainteresowane strony będą mogły podejmować trafniejsze decyzje w odniesieniu do wydawania pozwoleń na transfery i do inicjatyw w zakresie budowania zdolności.

Aby to osiągnąć, w ramach projektu realizowane będą dwa główne cele:

- 1) utworzenie systemu AAMVS, który będzie operacyjny;
- 2) wspieranie wysiłków organizacji regionalnych i ich państw członkowskich w zakresie opracowywania ich własnych systemów AAMVS.

4. Opis działań

Cel nr 1: Utworzenie systemu AAMVS, który będzie operacyjny

Rok 1: Konsolidacja ram systemu AAMVS

DZIAŁANIA	WYNIKI
<p>Utworzenie unijnej sieci doradczej składającej się z zainteresowanych stron, które mogą udzielać porad eksperckich w zakresie merytorycznych i operacyjnych wytycznych w kwestiach związanych z polityką i działaniami UE. Doradcy ci zostaną poproszeni o wniesienie wkładu na etapie opracowywania unijnego AAMVS w celu zapewnienia dostosowania tego systemu do celów UE. Zespół projektowy GICHD będzie odpowiedzialny za wdrożenie tych porad. Podjęte zostaną starania w celu zorganizowania w ciągu roku kilku spotkań fizycznych. Sieć doradcza ma zapewnić, by zainteresowane strony z UE odgrywały wiodącą rolę w projektowaniu systemu, który będzie odpowiadać ich potrzebom i stosowanym przez nie procesom pracy. Doradcy pomogą w zdefiniowaniu następujących cech systemu:</p> <ul style="list-style-type: none"> — opracowanie polityki dotyczącej operacji AAMVS oraz nadzoru nad systemem i jego utrzymania; — dokonanie przeglądu narzędzi do samooceny pod kątem adekwatności i stosowności w odniesieniu do potrzeb; — określenie odpowiednich podmiotów, które będą dokonywać walidacji i nadzorować wdrażanie AAMVS; — określenie, jak rodzaj wymiany informacji ma być dozwolony na platformie elektronicznej i w ramach stosunków dwustronnych. 	<p>Wdrożenie narzędzi UE dostosowanych do kryteriów UE i zwalidowanych przez UE.</p> <p>Zredagowanie dokumentu ramowego dotyczącego unijnego systemu AAMVS, wraz ze strategią jego opracowywania.</p>

<p>Walidowanie samooceny i analiza walidowania. Ogólne narzędzia do samooceny opracowane podczas wdrażania decyzji Rady (WPZiB) 2021/2075 muszą zostać zweryfikowane, dostosowane do potrzeb i zwalidowane przez unijnych ekspertów technicznych w celu zapewnienia ich dostosowania do wymogów zainteresowanych stron z UE.</p> <p>Przeprowadzenie technicznej walidacji narzędzi do samooceny zatwierdzonych przez ekspertów zajmujących się określoną tematyką (zarządzanie bronią i amunicją oraz kontrola wywozu).</p> <p>Assess the web-design requirements for creating the information sharing platform. Na podstawie zaleceń unijnych doradców w ocenie określi się wymogi dotyczące programowania w celu utworzenia zaplanowanej platformy internetowej.</p>	<p>Uwzględnienie uwag i korespondencji stanowiących część wymiany informacji z unijną siecią doradczą.</p> <p>Ustanowienie planu opracowania platformy internetowej obejmującego projektowanie, opracowanie, testowanie i finalizowanie.</p>
--	--

Rok 2: Testowanie narzędzi i systemów

DZIAŁANIA	WYNIKI
<p>Przetestowanie narzędzi do samooceny w państwach trzecich. Testy będą się składać z trzech elementów:</p> <ul style="list-style-type: none"> — udzielenie wsparcia państwom trzecim i innym podmiotom (pośrednikom, itp.) zaangażowanym w wysiłki na rzecz zakończenia satysfakcjonującej samooceny; — ocena wyzwań w zakresie wdrażania, przed którymi stoją wszystkie podmioty zaangażowane w przeprowadzenie oceny, a także ich obawy co do wymiany informacji; — opracowanie sprawozdania z oceny, w którym podkreślone zostaną wyzwania i wyciągnięte wnioski. 	<p>Sprawozdanie z oceny dotyczące procesu samooceny.</p>
<p>Zaprojektowanie, przetestowanie i walidacja platformy internetowej zgodnie ze specyfikacjami przedstawionymi przez unijną sieć doradczą.</p>	<p>Oddzielne materiały szkoleniowe do przeprowadzania samooceny i walidacji.</p>
<p>Opracowanie materiałów szkoleniowych i procedur operacyjnych w celu wsparcia wysiłków na rzecz przeprowadzenia samooceny, znormalizowania procesu walidacji i ukierunkowania mechanizmu nadzoru nad systemem.</p>	<p>Opracowane polityki i procedury operacyjne do celów przeprowadzania walidacji i stosowania mechanizmu nadzoru nad systemem.</p>
<p>Opracowanie dokumentów programowych w zakresie działania AAMVS i nadzoru nad nim.</p>	<p>Platforma internetowa do wymiany informacji AAMVS.</p>
<p>Bieżące informowanie unijnej sieci doradczej o stanie wdrażania oraz prowadzenie dyskusji na temat pojawiających się wyzwań i pytań.</p>	<p>Uwagi dla unijnych doradców.</p>

Cel nr 2: Zachęcanie innych organizacji do opracowywania własnych regionalnych AAMVS

Rok 1: Zaprezentowanie AAMVS dwóm organizacjom regionalnym; dalsze analizowanie powiązań z instrumentami międzynarodowymi

DZIAŁANIA	WYNIKI
Prowadzenie działań informacyjnych ukierunkowanych na dwie organizacje regionalne i ich państwa członkowskie w celu promowania koncepcji regionalnego AAMVS. Działania te obejmą nie więcej niż trzy wizyty w danym regionie. Pierwsze spotkanie z organizacją regionalną zostanie wykorzystane do zachęcenia do opracowania regionalnego AAMVS, i, w razie potrzeby, do rozpoczęcia planowania kolejnych kroków. Drugie spotkanie obejmowałoby wszystkie państwa członkowskie UE i służyłoby jako wprowadzenie do systemu i płynących z niego korzyści. Spotkania następcze mają jeszcze bardziej zachęcić do utworzenia regionalnego AAMVS i pomóc w zaplanowaniu tego utworzenia.	Organizacje regionalne i ich państwa członkowskie są poinformowane o unijnym systemie AAMVS i o korzyściach płynących z utworzenia własnego systemu.
Uczestniczenie w spotkaniach organizowanych w ramach regionalnych i międzynarodowych instrumentów kontroli zbrojeń. Mogłoby to obejmować organizowanie wydarzeń towarzyszących lub innych wydarzeń promujących AAMVS i opracowanie unijnego AAMVS.	

Rok 2 i 3: Zaprezentowanie AAMVS dwóm organizacjom regionalnym rocznie, dalsze promowanie na szczeblu międzynarodowym

Uwaga: w roku 2 i 3 plan projektu zawiera jedną różnicę, w zależności od wyników wysiłków podjętych w roku poprzedzającym w celu promowania AAMVS na szczeblu regionalnym. Pierwotny plan zakłada przeprowadzenie dwóch regionalnych działań informacyjnych rocznie, zgodnie z formatem opisanym w odniesieniu do roku 1. Jeżeli jednak dana organizacja regionalna potwierdzi, że zamierza wdrożyć AAMVS, zespół AMAT zwróci się do UE o zezwolenie na przekierowanie części zasobów w celu opracowania AAMVS w regionie wnioskującym o wprowadzenie systemu. Doprowadziłoby to do zmniejszenia liczby organizacji regionalnych zaangażowanych w skali roku, ale równocześnie mogłoby to spowodować zwiększenie liczby państw stosujących ramy AAMVS i odnoszących z nich korzyści.

5. Agencja wykonawcza ds. technicznych

Genewskie Międzynarodowe Centrum Humanitarne Rozminowywania (GICHD) – za pośrednictwem jego wyspecjalizowanej agencji AMAT – będzie kierować wdrażaniem projektu. Zespół AMAT będzie w szczególności kierował zarządzaniem wszystkimi działaniami przewidzianymi w niniejszym projekcie i ich wdrażaniem, a także będzie odpowiedzialny za budżet i sprawozdawczość. Zespół AMAT był również odpowiedzialny za zarządzanie działaniami przewidzianymi w decyzjach Rady (WPZiB) 2020/979 i (WPZiB) 2021/2075 i za ich wdrażanie.

Zespół AMAT zamierza zatrudnić ekspertów-konsultantów w celu wsparcia różnych aspektów niniejszego projektu. W szczególności zatrudnieni zostaną eksperci w dziedzinie tworzenia stron internetowych, oceny zgodności i zarządzania BSiL w celu wsparcia wdrażania poszczególnych aspektów tego projektu. Konsultanci ci zostaną wybrani w drodze zatwierdzonego procesu rekrutacji.

6. Adekwatność

Niniejszy projekt, wraz z przewidzianymi w nim celami, działaniami i wynikami, jest zgodny z szeregiem strategii i porozumień politycznych Unii Europejskiej.

Strategia UE z 2018 r. na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni („strategia dotycząca BSiL”)

Celem strategii z 2018 r. dotyczącej BSiL jest „wyznaczenie kierunku zintegrowanych, zbiorowych i skoordynowanych działań na szczeblu europejskim mających zapobiegać nabywaniu nielegalnej BSiL i amunicji do tych rodzajów broni ... oraz ograniczać możliwości takiego nabywania; ma [ona] służyć również promowaniu rozliczalności i odpowiedzialności w zakresie legalnego handlu bronią”⁽²⁾. W strategii z 2018 r. dotyczącej BSiL przewidziano szczegółowe działania w zakresie zarządzania zapasami, a także zobowiązano UE do wspierania współpracy i pomocy na rzecz realizacji oenzykowskiego programu działania, w tym w odniesieniu do zarządzania zapasami, oraz do propagowania i wdrażania norm i dobrych praktyk w zakresie postępowania z bronią strzelecką (ISACS [obecnie MOSAIC]) i amunicją (IATG).

Unijny AAMVS przyczyniłby się do wysiłków UE na rzecz wdrożenia strategii z 2018 r. dotyczącej BSiL:

- Zapobieganie przenikaniu broni i promowanie odpowiedzialności w ramach legalnego handlu BSiL jest jednym z deklarowanych celów AAMVS. Unijny AAMVS może pomagać w przeprowadzaniu ocen ryzyka przed wydaniem pozwoleń na wywóz.
- Unijny AAMVS może wspierać współpracę i pomoc w obszarze zarządzania zapasami poprzez identyfikowanie słabych punktów w systemie zarządzania i służąc jako narzędzie monitorowania do śledzenia zmian lub usprawnień w praktyce.
- Metoda samooceny promuje wdrażanie MOSAIC i IATG jako standardów, według których mierzy się ocenę zgodności.

Plan działania UE w sprawie nielegalnego handlu bronią palną na lata 2020–2025

W Planie działania UE w sprawie nielegalnego handlu bronią palną na lata 2020–2025, który ma pomóc zwalczać nielegalny handel bronią w UE i u partnerów z Europy Południowo-Wschodniej (Bałkany Zachodnie, Mołdawia i Ukraina), uznaje się potrzebę zwiększenia bezpieczeństwa zapasów w Europie Południowo-Wschodniej i wspiera region Bałkanów Zachodnich⁽³⁾. W harmonogramie przewidziano również zwiększenie bezpieczeństwa zarządzania zapasami, poczynienie postępów w zakresie uregulowań prawnych i monitorowanie należytego przestrzegania przepisów⁽⁴⁾. Ponadto w działaniu 4.2 przewidziano wymóg zachęcania do lepszego zarządzania zapasami w regionie Sahelu.

Unijny AAMVS nie jest ukierunkowany na regiony, ale może wspierać wysiłki służące zidentyfikowaniu strukturalnych słabych punktów w praktykach zarządzania zapasami stosowanych przez użytkownika końcowego. Metoda samooceny jest szczególnie odpowiednia do identyfikowania niedociągnięć w przepisach dotyczących bezpieczeństwa.

Wspólne stanowisko UE z 2008 r. w sprawie wywozu broni („wspólne stanowisko UE”) oraz fakultatywny przewodnik do wspólnego stanowiska⁽⁵⁾

Wspólne stanowisko UE zawiera osiem kryteriów określających cztery rodzaje ryzyka, które państwa członkowskie są zobowiązane traktować jako podstawy odmowy wydania pozwolenia na wywóz, i cztery rodzaje czynników, które państwa członkowskie są zobowiązane „uwzględnić” przy ocenianiu wniosków o udzielenie pozwolenia na wywóz. Kryterium 7 odnosi się do „istnieni[ą] ryzyka, że nastąpi zmiana przeznaczenia technologii wojskowej lub sprzętu wojskowego w państwie kupującym lub dojdzie do jego ponownego wywozu na niepożądanych warunkach” jako jednego z czynników, które powinny uwzględnić eksporter. Ponadto zgodnie ze wspólnym stanowiskiem eksporter powinien również, oceniając ryzyko przenikania broni, uwzględnić „zdolność państwa-odbiorcy do stosowania efektywnych środków kontroli wywozu”.

W przewodniku do wspólnego stanowiska UE – który zawiera dalsze, chociaż niewiążące wskazówki dotyczące sposobu stosowania przepisów wspólnego stanowiska – zachęca się ekspertów do rozważenia, czy w państwie-odbiorcy (a) „zarządzanie zapasami i bezpieczeństwo zapasów” spełniają „wystarczająco rygorystyczne normy” (w tym MOSAIC i IATG) oraz (b) „znane są przypadki problemów z niewyjaśnionymi ubytkami zapasów”⁽⁶⁾.

⁽²⁾ Rada Unii Europejskiej, konkluzje Rady w sprawie przyjęcia strategii UE na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni, Bruksela, 19 listopada 2018 r., dok. 13581/18, <<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13581-2018-INIT/pl/pdf>>.

⁽³⁾ Komisja Europejska, Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Plan działania UE w sprawie nielegalnego handlu bronią palną na lata 2020–2025 (przypis 30).

⁽⁴⁾ Zob. cel 7 „Harmonogramu na rzecz trwałego rozwiązania do 2024 r. kwestii nielegalnego posiadania i niewłaściwego wykorzystywania broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) i broni palnej oraz amunicji do tych rodzajów broni, a także nielegalnego handlu taką bronią i amunicją na Bałkanach Zachodnich”, Londyn, 10 lipca 2018 r., <<https://www.seesac.org/f/docs/publications-salw-control-roadmap/Regional-Roadmap-for-a-sustainable-solution-to-the.pdf>>.

⁽⁵⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (przypis 7).

⁽⁶⁾ Rada Unii Europejskiej, „Przewodnik do wspólnego stanowiska Rady 2008/944/WPZiB (w wersji zmienionej decyzją Rady (WPZiB) 2019/1560)”, s. 129.

W przewodniku podkreślono, jak ważne są skuteczna ochrona zapasów i skuteczne zarządzanie zapasami nie tylko w odniesieniu do wdrażania kryterium 7 i do oceny ryzyka przenikania broni, ale również w odniesieniu do stosowania kryteriów 1 i 2 wspólnego stanowiska UE, które dotyczą, odpowiednio, poszanowania zobowiązań międzynarodowych oraz poszanowania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego. W szczególności w przewodniku uznano, że przestrzeganie standardów określonych w oenztowskim planie działania, w tym standardów dotyczących zarządzania zapasami, ma duże znaczenie dla oceny poszanowania przez odbiorców zobowiązań międzynarodowych zgodnie z kryterium 1 (7). Ponadto w przewodniku wspomina się o istnieniu „odpowiednich procedur” dotyczących „zarządzania zapasami i bezpieczeństwa zapasów, w tym nadwyżek uzbrojenia i amunicji” i o istnieniu problemu „kradzież[y] i wyciek[ów] z magazynów” w państwie wskazanego użytkownika końcowego, jako o elementach, które należy uwzględnić do celów oceny, czy istnieje ryzyko, że wywożona broń może zostać wykorzystana z naruszeniem praw człowieka lub międzynarodowego prawa humanitarnego, o czym mowa w kryterium 2 (8).

We wspólnym stanowisku UE i w przewodniku przewidziano również odpowiednie wskazówki dotyczące wymiany informacji, która jest ważnym elementem AAMVS. Zgodnie z art. 4 wspólnego stanowiska UE państwa członkowskie są zobowiązane do informowania się wzajemnie o odmowach wydania pozwolenia na wywóz oraz do konsultowania się ze sobą, jeżeli rozważają zatwierdzenie pozwolenia, które jest „zasadniczo” takie samo, jak pozwolenie, którego wydania odmówiło wcześniej inne państwo członkowskie. Przepis ten został dodatkowo wzmocniony artykułem 7 wspólnego stanowiska UE, w którym zobowiązano państwa członkowskie do „wzmocnienia współpracy i wspierania współdziałania” w dziedzinie kontroli wywozu broni poprzez „wymianę odnośnych informacji”, nie tylko na temat odmów, ale również na temat polityk w zakresie wywozu broni. W przewodniku zachęca się państwa członkowskie do wymiany informacji w ramach posiedzeń Grupy Roboczej ds. Nieprolifacji i Wywozu Broni (COARM), a także za pośrednictwem „systemu online grupy COARM lub – w przypadku konieczności opatrzenia klauzulą »RESTRICTED« – z [wykorzystaniem] komunikatów COREU”. Wymiana informacji powinna również obejmować informacje, które mogą być przydatne dla innych państw członkowskich w celu zapobiegania ryzyku przenikania broni (9).

We wspólnym stanowisku przewidziano wyraźne powiązania między ustaloną polityką a AAMVS. Powiązanie to ustanowiono w decyzji Rady (WPZiB) 2020/979: unijny AAMVS został specjalnie zaprojektowany tak, by wesprzeć stosowanie, przez organy odpowiedzialne za kontrolę wywozu, kryterium 7 zawartego we wspólnym stanowisku UE – jako narzędzie techniczne, które może służyć do analizowania środków bezpieczeństwa i ochrony wdrażanych przez potencjalne państwo-importera. Zastosowana metoda jest zgodna z zawartymi w przewodniku wytycznymi dotyczącymi oceny standardów w świetle istniejących dobrych praktyk przyjętych na szczeblu międzynarodowym. W art. 4 wspólnego stanowiska można również znaleźć polityczne uzasadnienie dla elementu unijnego AAMVS dotyczącego wymiany informacji.

Decyzja Rady (WPZiB) 2021/38 z dnia 15 stycznia 2021 r. w sprawie ustanowienia wspólnego podejścia do elementów certyfikatów użytkownika końcowego w kontekście wywozu broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni

W decyzji Rady 2021/38/WPZiB ustanawia się wspólne podejście do elementów certyfikatów użytkownika końcowego w kontekście wywozu broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni (10). W decyzji przewidziano dwa „elementy opcjonalne” bezpośrednio związane z AAMVS, które państwa mogą wziąć pod uwagę: (c) umożliwienie, po wysyłce, weryfikacji na miejscu przez państwo-eksportera; (d) zapewnienie gwarancji ze strony użytkownika końcowego wykazujących jego „zdolność do bezpiecznego i zapewniającego ochronę zarządzania bronią i amunicją, w tym jego zdolność do bezpiecznego i zapewniającego ochronę zarządzania zapasami w miejscu, gdzie towary będą składowane”.

AAMVS może obejmować metodę weryfikacji po dostawie – w celu wsparcia weryfikacji na miejscu wniosków złożonych w ramach samooceny. Zapewniłoby to jeszcze wyższy poziom gwarancji.

(7) Rada Unii Europejskiej, „Przewodnik do wspólnego stanowiska Rady 2008/944/WPZiB (w wersji zmienionej decyzją Rady (WPZiB) 2019/1560)”, s. 24.

(8) Rada Unii Europejskiej, „Przewodnik do wspólnego stanowiska Rady 2008/944/WPZiB (w wersji zmienionej decyzją Rady (WPZiB) 2019/1560)”, s. 58.

(9) Rada Unii Europejskiej, „Przewodnik do wspólnego stanowiska Rady 2008/944/WPZiB (w wersji zmienionej decyzją Rady (WPZiB) 2019/1560)”, s. 159.

(10) Decyzja Rady (WPZiB) 2021/38 z dnia 15 stycznia 2021 r. w sprawie ustanowienia wspólnego podejścia do elementów certyfikatów użytkownika końcowego w kontekście wywozu broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni, *Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej*, L 14/4 z 18.1.2021, <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32021D0038&from=PL>>.

7. Strategia w zakresie informowania i eksponowania działań

Zespół AMAT będzie zobowiązany do podjęcia wszelkich odpowiednich środków w celu rozpowszechnienia informacji o tym, że niniejszy projekt jest finansowany przez UE, zgodnie z wymogami dotyczącymi informowania o działaniach zewnętrznych UE i ich eksponowania z 2018 r. opublikowanymi przez Komisję Europejską. Wsparcie Unii Europejskiej będzie również podkreślane w zaproszeniach i innych dokumentach przekazywanych uczestnikom poszczególnych wydarzeń. Zespół AMAT zapewni, aby UE była, w miarę możliwości, reprezentowana podczas wydarzeń otrzymujących wsparcie na mocy niniejszej decyzji.

W szczególności podczas wszystkich wydarzeń regionalnych i międzynarodowych, na których prezentowany będzie AAMVS, podkreślany będzie fakt, że projektem kieruje UE. Unijny AAMVS mógłby stanowić doskonałą zachętę dla innych organizacji regionalnych; w związku z tym zespół AMAT będzie wspierał wysiłki UE na rzecz promowania tego narzędzia w różnych środowiskach zajmujących się kontrolą zbrojeń. Przedstawiciele UE będą proszeni o formułowanie uwag, a logo UE będzie zamieszczane w prezentacjach i ogłoszeniach.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2022/2276**z dnia 18 listopada 2022 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2019/2009 w sprawie wspierania wysiłków Ukrainy na rzecz zwalczania nielegalnego handlu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi, we współpracy z OBWE**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 2 grudnia 2019 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2019/2009 ⁽¹⁾.
- (2) Decyzja (WPZiB) 2019/2009 przewiduje 36-miesięczny okres na wykonanie działań, o których mowa w jej art. 1, po dniu zawarcia umowy w sprawie finansowania, o której mowa w jej art. 3 ust. 3.
- (3) Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) wystąpiła z wnioskiem o przedłużenie okresu wdrażania decyzji (WPZiB) 2019/2009 o trzynaście miesięcy, do dnia 23 stycznia 2024 r., biorąc pod uwagę opóźnienie w realizacji działań prowadzonych w ramach projektu na mocy decyzji (WPZiB) 2019/2009 ze względu na skutki pandemii COVID-19 oraz niczym niesprowołowaną i nieuzasadnioną wojnę napastniczą Rosji przeciwko Ukrainie.
- (4) Dalsze prowadzenie działań, o których mowa w art. 1 decyzji Rady (WPZiB) 2019/2009, do dnia 23 stycznia 2024 r. jest możliwe bez żadnych skutków dla zasobów finansowych.
- (5) Wniosek o przedłużenie powinien zostać przyjęty poprzez odpowiednią zmianę art. 5 ust. 2 decyzji (WPZiB) 2019/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2019/2009 art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejsza decyzja wygasa w dniu 23 stycznia 2024 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. BEK

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/2009 z dnia 2 grudnia 2019 r. w sprawie wspierania wysiłków Ukrainy na rzecz zwalczania nielegalnego handlu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi, we współpracy z OBWE (Dz.U. L 312 z 3.12.2019, s. 42).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/2277**z dnia 15 listopada 2022 r.****w sprawie akceptacji wniosku o niestosowanie pkt 4.2.1.5.2 lit. b) ppkt 1 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1303/2014, złożonego przez Republikę Włoską zgodnie z art. 7 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/797***(notyfikowana jako dokument nr C(2022) 8068)***(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/797 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei w Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 28 lipca 2022 r. Włochy przedłożyły Komisji wniosek o niestosowanie pkt 4.2.1.5.2 lit. b) ppkt 1 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1303/2014 ⁽²⁾ w odniesieniu do tunelu Miglionico należącego do linii kolejowej Ferrandina–Matera La Martella. Wniosek ten uzupełniono 16 sierpnia 2022 r. w odpowiedzi na prośbę Komisji z 8 sierpnia 2022 r. o udzielenie dodatkowych informacji. Wniosek został złożony na podstawie art. 7 ust. 1 lit. c) dyrektywy (UE) 2016/797.
- (2) Przedmiotowy tunel jednotorowy już istnieje i ma długość 6,6 km. Prace budowlane na linii Ferrandina–Matera La Martella zostały częściowo przeprowadzone w latach 1984–2000 w oparciu o normy krajowe, ale nie zostały ukończone. Linia nie została nigdy oddana do użytku, ponieważ prace budowlane nie zostały sfinalizowane z powodu braku środków finansowych. Po znacznych opóźnieniach procedura przetargowa dotycząca sfinalizowania, modernizacji i otwarcia linii Ferrandina–Matera La Martella („projekt”) została rozpoczęta i ma być zakończona do końca 2022 r. Przewidziano, że w wyniku finalizacji, modernizacji i otwarcia tunelu Miglionico nastąpi wdrożenie wszystkich odpowiednich przepisów technicznej specyfikacji interoperacyjności (TSI) określonej w rozporządzeniu (UE) nr 1303/2014, z wyjątkiem pkt 4.2.1.5.2 lit. b) ppkt 1 załącznika do tego rozporządzenia, który wymaga zapewnienia poziomych lub pionowych wyjść ewakuacyjnych na powierzchnię ziemi, rozmieszczonych w odstępach nie większych niż 1 000 m; alternatywne rozwiązanie, o którym mowa w pkt 4.2.1.5.2 lit. b) ppkt 2, nie może mieć zastosowania, ponieważ chodzi o tunel jednonawowy.
- (3) Jako środek alternatywny przewidziano w ramach projektu stworzenie dostępu do obszaru bezpiecznego poprzez pionowe wyjście ewakuacyjne na powierzchnię, usytuowane po 3,895 km od wjazdu do tunelu Miglionico, na potrzeby ewakuacji pasażerów i umożliwienia dostępu pojazdom ratowniczym. Proponowany środek odpowiada wymogowi określonymu we włoskim dekreście ministerialnym z dnia 28 października 2005 r. w sprawie bezpieczeństwa w tunelach kolejowych ⁽³⁾, który przewiduje budowę wyjść ewakuacyjnych usytuowanych w przybliżeniu

⁽¹⁾ Dz.U. L 138 z 26.5.2016, s. 44.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1303/2014 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności w zakresie aspektu „Bezpieczeństwo w tunelach kolejowych” systemu kolei w Unii Europejskiej (Dz.U. L 356 z 12.12.2014, s. 394).

⁽³⁾ Włoski dekret ministerialny z dnia 28 października 2005 r. w sprawie bezpieczeństwa w tunelach kolejowych jest poddawany przeglądowi w następstwie negatywnego wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z procedurą określoną w art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/796 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Kolejowej Unii Europejskiej i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 881/2004 (Dz.U. L 138 z 26.5.2016, s. 1).

co 4 km dla tuneli o długości powyżej 5 km. Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 402/2013⁽⁴⁾ włoski zarządca infrastruktury przeprowadził specjalną i szczegółową analizę ryzyka, w wyniku której wykazano, że wszystkie zidentyfikowane rodzaje ryzyka są w tym przypadku poniżej poziomu nieakceptowalnego, i w związku z tym stwierdzono, że bezpieczeństwo tunelu uznaje się za akceptowalne oraz że po wprowadzeniu środka łagodzącego niestosowanie pkt 4.2.1.5.2 lit. b) ppkt 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 1303/2014 nie zagrazi bezpieczeństwu tunelu.

- (4) Niezaakceptowanie wniosku złożonego przez Republikę Włoską zagraziłoby rentowności projektu. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez włoskiego zarządcę infrastruktury całkowity koszt aktualnego projektu wynosi 315,49 mln EUR; koszt dodatkowych prac mających na celu zapewnienie zgodności z pkt 4.2.1.5.2 lit. b) ppkt 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 1303/2014 oszacowano na 165 mln EUR, z czego 137 mln EUR miałyby zostać przeznaczone na wykonanie prac, a reszta środków – na badania i wsparcie. Oznaczałoby to wzrost kosztu inwestycyjnego projektu o ponad 50 %, do kwoty 500 mln EUR. Zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/424⁽⁵⁾ w analizie rentowności, przeprowadzonej przez włoskiego zarządcę infrastruktury i przedłożonej Komisji, uwzględniono dochody z eksploatacji związane z niestosowaniem umożliwiającym wcześniejsze wdrożenie i bardziej długoterminową rentowność projektu w ramach krajowego i europejskiego systemu kolei. Z dostarczonych informacji wynika, że linia nie byłaby częścią kompleksowej sieci TEN-T i służyłaby głównie lokalnym funkcjom transportowym polegającym na połączeniu miasta Matera z główną włoską siecią kolejową. Oczekuje się, że projekt przyniesie społeczności korzyści przewyższające wykorzystane zasoby, jeżeli wniosek o niestosowanie pkt 4.2.1.5.2 lit. b) ppkt 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 1303/2014 zostanie zaakceptowany. Przewiduje się natomiast, że w przypadku odrzucenia wniosku projekt nie zapewni korzyści przewyższających koszty.
- (5) Z tych powodów warunki określone w art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 4 dyrektywy (UE) 2016/797 można uznać za spełnione.
- (6) Należy zezwolić na niestosowanie pkt 4.2.1.5.2 lit. b) ppkt 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 1303/2014 do czasu kolejnej modernizacji lub odnowy tunelu.
- (7) Do czasu zastosowania odstępstwa podstawowe założenia lub względy stanowiące podstawę analizy ryzyka, o której mowa w motywie 3, mogą ulec zmianie. W związku z tym należy w takim przypadku zwrócić się do Republiki Włoskiej o niezwłoczne poinformowanie Komisji o takich zmianach oraz o wszelkich innych możliwych środkach łagodzących, które mają zostać wprowadzone.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 51 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/797,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wniosek Republiki Włoskiej o niestosowanie pkt 4.2.1.5.2 lit. b) ppkt 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 1303/2014 w odniesieniu do tunelu Miglionico zostaje zaakceptowany do czasu kolejnej modernizacji lub odnowy tunelu, pod warunkiem że stosowany będzie alternatywny środek zaproponowany przez Republikę Włoską.

Republika Włoska niezwłocznie poinformuje Komisję, jeżeli uzyska informacje, które mogą w sposób uzasadniony podważyć ustalenie, że niestosowanie pkt 4.2.1.5.2 lit. b) ppkt 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 1303/2014 nie zagraża bezpieczeństwu tunelu Miglionico.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 402/2013 z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie wspólnej metody oceny bezpieczeństwa w zakresie wyceny i oceny ryzyka i uchylające rozporządzenie (WE) nr 352/2009 (Dz.U. L 121 z 3.5.2013, s. 8).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/424 z dnia 19 marca 2020 r. w sprawie przekazywania Komisji informacji dotyczących niestosowania specyfikacji technicznych interoperacyjności zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/797 (Dz.U. L 84 z 20.3.2020, s. 20).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 listopada 2022 r.

W imieniu Komisji

Adina VĂLEAN

Członek Komisji

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2022/2278
z dnia 8 listopada 2022 r.
dotycząca zatwierdzenia wielkości emisji monet euro w 2023 r. (EBC/2022/40)

ZARZĄD EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 128 ust. 2,

uwzględniając decyzję Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/2332 z dnia 4 grudnia 2015 r. w sprawie ram proceduralnych dotyczących zatwierdzenia wielkości emisji monet euro (EBC/2015/43) ⁽¹⁾, w szczególności art. 2 ust. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od dnia 1 stycznia 1999 r. Europejski Bank Centralny (EBC) dysponuje wyłącznym prawem do zatwierdzania wielkości emisji monet przez państwa członkowskie, których walutą jest euro (zwane dalej „państwami członkowskimi stref euro”).
- (2) 19 państw członkowskich strefy euro oraz Chorwacja, która przyjmie euro jako wspólną walutę z dniem 1 stycznia 2023 r., przedstawiło EBC wnioski o zatwierdzenie wielkości emisji monet euro w 2023 r. wraz z wyjaśnieniami dotyczącymi zastosowanej metodologii prognozowania. Niektóre z tych państw członkowskich przedstawiły również dodatkowe informacje dotyczące monet obiegowych, które były dostępne i które państwa te uznały za ważne w kontekście uzasadnienia wniosku o zatwierdzenie wielkości emisji.
- (3) Z uwagi na fakt, że państwa członkowskie strefy euro mają prawo emisji monet euro z zastrzeżeniem zgody EBC co do wielkości tej emisji, zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji (UE) 2015/2332 (EBC/2015/43), wielkość emisji, na którą EBC wydał zgodę, nie może być przez państwa członkowskie przekraczana bez uprzedniej zgody EBC.
- (4) Zgodnie z art. 2 ust. 9 decyzji (UE) 2015/2332 (EBC/2015/43), jako że nie jest wymagana modyfikacja wnioskowanej wielkości emisji monet, Zarząd jest uprawniony do przyjęcia niniejszej decyzji w sprawie zatwierdzenia wniosków dotyczących rocznej wielkości emisji monet w 2023 r. przedłożonych przez państwa członkowskie strefy euro i Chorwację,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Na potrzeby niniejszej decyzji stosuje się definicje zawarte w art. 1 decyzji (UE) 2015/2332 (EBC/2015/43).

Artykuł 2

Zatwierdzenie wielkości emisji monet euro w 2023 r.

EBC niniejszym zatwierdza wielkość emisji monet przez państwa członkowskie strefy euro w 2023 r., zgodnie z następującą tabelą:

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 12.12.2015, s. 123.

(w milionach EUR)

	Wielkość emisji monet euro zatwierdzona na rok 2023		
	Monety obiegowe	Monety kolekcjonerskie (nieprzeznaczone do obiegu)	Wielkość emisji monet
Belgia	38,00	0,40	38,40
Niemcy	427,00	206,00	633,00
Estonia	15,30	0,29	15,59
Irlandia	32,60	0,50	33,10
Grecja	125,50	0,62	126,12
Hiszpania	303,00	40,00	343,00
Francja	284,00	55,00	339,00
Chorwacja	316,34	0,43	316,77
Włochy	257,00	4,55	261,55
Cypr	6,00	0,01	6,01
Łotwa	10,00	0,20	10,20
Litwa	12,00	0,41	12,41
Luksemburg	13,20	0,26	13,46
Malta	8,00	0,50	8,50
Niderlandy	49,00	1,00	50,00
Austria	81,00	175,51	256,51
Portugalia	71,50	2,00	73,50
Słowenia	25,50	1,50	27,00
Słowacja	16,00	2,00	18,00
Finlandia	10,00	5,00	15,00
Razem	2 100,94	496,18	2 597,12

*Artykuł 3***Skuteczność**

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem zawiadomienia o niej jej adresatów.

*Artykuł 4***Adresaci**

Niniejsza decyzja jest adresowana do państw członkowskich, których walutą jest euro, oraz do Chorwacji.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 8 listopada 2022 r.

Prezes EBC
Christine LAGARDE

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)